

**ŚLĄSKA OKRĘGOWA
IZBA INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA
2002 – 2012**

KATOWICE

WRZESIEŃ 2012

ZESPÓŁ REDAKCYJNY:

Czesława Bella
Franciszek Buszka
Krzysztof Ciesiński
Stefan Czarniecki
Jerzy Dzierżewicz
Stanisława Franusiak
Edmund Janic
Roman Karwowski
Józef Kluska
Janusz Kozula
Janusz Krasnowski
Tadeusz Mika
Rudolf Mokrosz
Andrzej Nowak
Zenon Panicz
Piotr Szatkowski
Waldemar Szeleper
Maria Świerczyńska

OPRACOWANIE

Daniel Bienek
Pracownicy biura ŚOIIB

REALIZACJA WYDAWNICZO-POLIGRAFICZNA

STP KorGraf s.c., 40-081 Katowice, ul. Dąbrówki 15/12, tel. 32 354 09 88
e-mail: korgraf@korgraf.com.pl

SPIS TREŚCI

■ WSTĘP

Franciszek Buszka Przewodniczący Rady ŚIOIB	5
---	---

■ POCZĄTKI ŚIOIB	9
-------------------------------	---

■ WSPOMNIENIA...

Stefan Czarniecki Przewodniczący Rady ŚIOIB w I i II kadencji, Wiceprzewodniczący Rady ŚIOIB w III kadencji	19
--	----

Andrzej Nowak Przewodniczący Zespołu Organizacyjnego ŚIOIB, Wiceprzewodniczący Rady ŚIOIB w I, II i III kadencji	21
---	----

Tadeusz Mika Przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚIOIB w I i II kadencji, Członek Rady ŚIOIB w III kadencji	23
--	----

Edmund Janic Członek/Sekretarz Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚIOIB w II kadencji, Przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚIOIB w III kadencji	25
--	----

Piotr Szatkowski Członek Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej ŚIOIB w I i II kadencji, Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej ŚIOIB w III kadencji	29
--	----

Jerzy Dzierżewicz Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w I kadencji, Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej – koordynator w II kadencji, Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w III kadencji	32
--	----

Krzysztof Ciesiński Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w I i II kadencji, Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej – koordynator w III kadencji	35
---	----

Janusz Kozula Wiceprzewodniczący Rady ŚIOIB w I i II kadencji, Opiekun Placówki Terenowej w Bielsku-Białej w I i II kadencji, Członek Rady ŚIOIB w III kadencji	38
---	----

Waldemar Szleper Wiceprzewodniczący Rady ŚIOIB w I, II i III kadencji, Opiekun Placówki Terenowej w Częstochowie w I, II i III kadencji, Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej PIIB	41
--	----

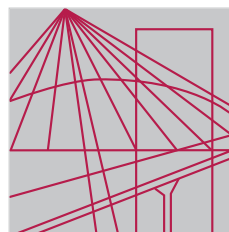
Rudolf Mokrosz Wiceprzewodniczący Rady ŚIOIB w I i II kadencji, Opiekun Placówki Terenowej w Gliwicach w I i II kadencji, Członek Rady ŚIOIB w III kadencji	43
---	----

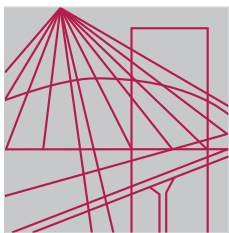
■ I KADENCJA 2002 – 2006

Założycielski Zjazd ŚIOIB	47
Tablo	48
Okręgowa Komisja Rewizyjna ŚIOIB	50
Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna ŚIOIB	51
Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej ŚIOIB	52
Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ŚIOIB	54
I KADENCJA 2002 – 2006 w obiektywie	56

■ II KADENCJA 2006 – 2010

V Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy ŚIOIB	70
Tablo	74
Okręgowa Komisja Rewizyjna ŚIOIB	76

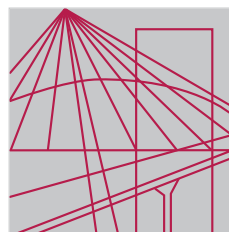

SPIS TREŚCI

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna ŚOIIB	77
Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej ŚOIIB	79
Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ŚOIIB	80
II KADENCJA 2006 – 2010 w obiektywie	82
■ III KADENCJA 2010 – 2014	90
IX Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy ŚOIIB	90
Tablo	94
III KADENCJA 2010 – 2012 w obiektywie	96
■ BIURO ŚOIIB W KATOWICACH	104
■ PLACÓWKI TERENOWE ŚOIIB	106
Placówka Terenowa w Bielsku-Białej	106
Placówka Terenowa w Częstochowie	110
Placówka Terenowa w Gliwicach	114
Punkt Informacyjny w Rybniku	118
■ WŁASNA SIEDZIBA ŚOIIB	120
■ DZIAŁALNOŚĆ ŚOIIB NA RZECZ REGIONU	122
Współpraca ŚOIIB z Forum Budownictwa Śląskiego	122
Europejski Kongres Małych i Średnich Przedsiębiorstw	130
Współpraca z Wydziałem Infrastruktury Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego i Wojewódzkim Inspektoratem Nadzoru Budowlanego w Katowicach	132
Współpraca z zagranicą	133
■ DZIAŁALNOŚĆ ŚOIIB W LATACH 2002 – 2012	137
Działalność szkoleniowa ŚOIIB we współpracy ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi	137
Informator i strona internetowa ŚOIIB – Roman Karwowski – rzecznik prasowy	141
Czasopisma dla członków ŚOIIB	147
Składy Orzekające Rady ŚOIIB	152
■ DZIAŁALNOŚĆ INTEGRACYJNA NA RZECZ CZŁONKÓW ŚOIIB	156
Imprezy integracyjne	156
Konkurs fotograficzny „FOTOGRAFUJEMY BUDOWNICTWO”	164
Zagraniczne wyjazdy techniczno-szkoleniowe	168
■ WYRÓŻNIENIA DLA ŚOIIB I JEJ CZŁONKÓW	172
Złoty Laur Umiejętności i Kompetencji	172
Złota Odznaka Honorowa za Zasługi dla Województwa Śląskiego	177
Złota Honorowa Odznaka PZITS	178
Srebrna Honorowa Odznaka SITK	179
Odnaczeni Odznaką Honorową PIIB	180
■ DELEGACI NA I ZJAZD ŚOIIB I WŁADZE STATUTOWE IZBY W I KADENCJI	182
■ DELEGACI NA V ZJAZD ŚOIIB I WŁADZE STATUTOWE IZBY W II KADENCJI	190
■ DELEGACI NA IX ZJAZD ŚOIIB I WŁADZE STATUTOWE IZBY W III KADENCJI	199

WSTĘP

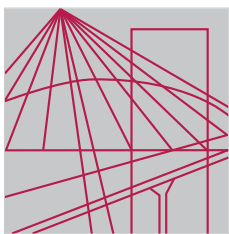
FRANCISZEK BUSZKA
Przewodniczący Rady
ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ
IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Ponad 10 lat temu ludzie z wyobraźnią, talentem i wielkim poświęceniem powołali samorząd zawodowy inżynierów budownictwa. Tym samym spełniło się marzenie środowiska inżynierów z lat 30. XX wieku.

Obecnie samorząd zawodowy inżynierów budownictwa to ponad 110 tysięcy członków z całego kraju, od techników poczynszu po profesorów w specjalnościach branż budowlanych. Wśród nich znajdują się projektanci, kierownicy budów, pracownicy nadzoru, organizatorzy procesów budowlanych, a także naukowcy pracujący nad nowymi rozwiązaniami technicznymi dla budownictwa. Wielu z nich to ludzie posiadający doświadczenie nie tylko wykonawcze, ale również parlamentarne, pracy w administracji państwowej, samorządowej, jak również doświadczenie związane z kierowaniem firmami. To wielka wartość intelektualna, którą należy wykorzystać w dalszej działalności Izby.

Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa zrzesza ponad 17.000 inżynierów i techników budownictwa. Jako samorząd zawodowy przejęliśmy od Państwa problem funkcjonowania i odpowiedzialności ludzi zawodowo zajmujących się budownictwem (za własne pieniądze – składka).

Podzielam pogląd, iż samorzady zawodowe, w tym inżynierów budownictwa są wartością społeczną mającą swoje oparcie w Konstytucji RP. Potencjał ten dobrze służy budowaniu społeczeństwa obywatelskiego i jest do dyspozycji władz administracji państwowej i samorządowej.

WSTĘP

O co się staramy i o co dbamy?

- ❖ *By „nigdy nie zawieść zaufania publicznego, jakim społeczeństwo, ustawą konstytucyjną obdarzyło nasz zawód” – to fragment roty naszego ślubowania.*
- ❖ *Ambicją naszą jest stale podnosić swoje umiejętności i porządknie zachowywać się wykonując swoją służbę.*
- ❖ *Codzienną pracą dążyć do umacniania i podnoszenia jakości budowlanego stanu.*

Tym wartościom podporządkowane są działania wszystkich organów Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa – począwszy od nadawania uprawnień budowlanych do oceny projektantów, kierowników budów i inspektorów nadzoru w procesie inwestycyjnym i to sprawia – moim zdaniem – iż zawód inżyniera budownictwa został zaliczony do zawodów zaufania publicznego.

Od początku istnienia ŚIOIB nadano 3698 uprawnień budowlanych. Do 1 sesji 2012 roku zgłosiło się 419 osób – to dobra prognoza ponieważ warunkiem zachowania ciągłości funkcjonowania naszego samorządu jest włączenie do kierowania Izbą przedstawicieli młodego pokolenia – „kto nie patrzy daleko ma kłopoty blisko”.

Często stawiane jest pytanie – co mam z Izby (samorządu zawodowego)?

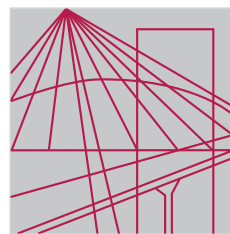
Zapewniliśmy korzystne warunki ubezpieczeń członków Izby od odpowiedzialności cywilnej, jak również od następstw nieszczęśliwych wypadków.

Członek ma dostęp do wszystkich „narzędzi” umożliwiających mu rzetelne wykonywanie swojego zawodu.

Myślę tutaj o:

- ❖ *ułatwieniu dostępu do norm budowlanych,*
- ❖ *możliwości korzystania ze szkoleń stacjonarnych i internetowych,*
- ❖ *możliwości wymiany poglądów na łamach Informatora docierającego do wszystkich członków, jak również do wymiany myśli za pomocą informacji umieszczanych na stronie internetowej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa i wszystkich okręgowych Izb.*
- ❖ *Dostępne są także bezpłatnie inne czasopisma zawodowe.*
- ❖ *Członek może korzystać również z porad prawnych – w formie bezpośrednich konsultacji, jak i telefonicznych lub internetowych.*

WSTĘP

Można stwierdzić, w dużym uproszczeniu, że każdy może mieć z Izby tyle ile chce mieć.

Z wypowiedzi w czasie dyskusji przedzjazdowych jawi się zjawisko osamotnienia koleżanek i kolegów pełniących samodzielne funkcje techniczne spowodowane globalnym oddziaływaniem ze strony uczestników procesu inwestycyjnego.

Samorząd zawodowy nie może być wobec oczekiwanej pomocy obojętny.

Zdaniem wypowiadających się, z czym się utożsamiam, istnieje potrzeba utworzenia silnego zaplecza doradczego w zakresie:

- prawnym,*
- ekonomicznym,*
- asekuracyjnym (ubezpieczenia).*

Ważnym zagadnieniem, którego podjęła się nasza Izba jest działalność na rzecz otoczenia budownictwa. Wymienię tutaj:

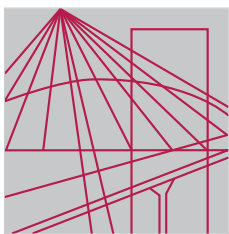
❖ *działalność w ramach „Forum Budownictwa Śląskiego” którego jesteśmy współzałożycielami, a które zrzesza 29 organizacji, w tym Śląską Izbę Budownictwa, Politechnikę Śląską i Częstochowską, PZITB, PZITS i inne organizacje.*

❖ *Europejski Kongres Małych i Średnich Przedsiębiorstw, który odbędzie się po raz drugi w Katowicach, w dniach 24-27 września br. i zakończy się uroczystością związaną z Jubileuszem 10-lecia Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Organizatorem Kongresu jest Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach z udziałem naszego samorządu zawodowego.*

Te dwie platformy umożliwiają wspólną pracę nad nowelizacją ustaw: o zagospodarowaniu przestrzennym, Prawo budowlane, Prawo wodne, Prawo zamówień publicznych – z dużym naciskiem na problem rażąco niskiej ceny, która w opinii samorządu szkodzi naszemu działaniu zawodowemu – od bezpieczeństwa i jakości pracy na budowie, po etykę oraz byt pracowników i przedsiębiorstw.

Ważną rolę integracyjną spełniają organizowane imprezy takiej jak:

- spotkania członkowskie,*
- zawody narciarskie,*
- zawody strzeleckie,*

WSTĘP

- bieg na 10 km,
- turnieje brydżowe,
- pierwszy raz w tym roku organizowane regaty żeglarskie.

W tym roku Kapituła Laurów Umiejętności i Kompetencji reprezentująca środowiska województw śląskiego i opolskiego przyznała Śląskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa „ZŁOTY LAUR”:

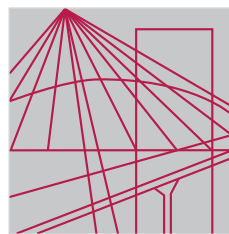
- ❖ *za profesjonalne i skuteczne wypełnianie zadań samorządu zawodowego inżynierów budownictwa w regionie,*
- ❖ *za sprawowanie właściwego nadzoru nad należytym wykonywaniem zawodu oraz przestrzeganiem zasad etyki zawodowej przez członków Izby, a także za szczególne zaangażowanie w reprezentowanie interesów zawodowych swoich członków,*
- ❖ *za zaangażowanie w działania mające na celu tworzenie właściwych warunków rozwoju budownictwa oraz roli i miejsca zawodu inżyniera,*
- ❖ *za aktywny udział w integracji środowisk gospodarczych.*

Pragnę podziękować za daleko idącą pomoc w realizacji statutowych zadań naszego samorządu:

- ❖ *Wojewodzie Śląskiemu*
- ❖ *Marszałkowi Województwa Śląskiego*
- ❖ *Wojewódzkiemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego*
- ❖ *Państwowej Inspekcji Pracy*
- ❖ *Prezydentom miast aglomeracji śląskiej*
- ❖ *Prezesowi Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa*
- ❖ *Przewodniczącym Okręgowych Izb Inżynierów Budownictwa*
- ❖ *Prezesowi Regionalnej Izby Gospodarczej w Katowicach – kierującego organizacją Kongresu Małych i Średnich Przedsiębiorstw*
- ❖ *Prezydentowi Śląskiej Izby Budownictwa kierującemu Forum Budownictwa Śląskiego*
- ❖ *Koleżankom i Kolegom z naszej Izby, tj. Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.*

Życzę wszystkiego najlepszego w życiu osobistym i zawodowym.

POCZĄTKI ŚIOIIB

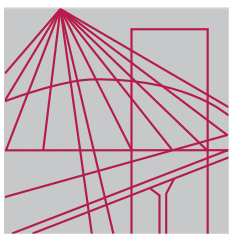
Idea powołania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa pojawiła się w okresie międzywojennym. Działacze, powstałego w 1934 roku Polskiego Związku Inżynierów Budowlanych, opracowali projekt Prawa o Izbie Budowlanej, który nie stał się jednak prawem obowiązującym z powodu wybuchu drugiej wojny światowej.

W III Rzeczypospolitej powrócono do przedwojennego zamysłu stworzenia instytucji samorządowej, która powinna samodzielnie decydować o uprawnieniach i odpowiedzialności zawodowej inżyniera budownictwa, oceniać działalność swoich członków pod względem etycznym i dbać o podtrzymanie prestiżu zawodu. Ustawa z dnia 15 grudnia 2000 roku o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz.U. 2001.5.42 t.j. z późniejszymi zmianami) dała początek organizacji samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

Polska Izba Inżynierów Budownictwa jest samorządem zawodowym w rozumieniu artykułu 17 Konstytucji RP, który mówi o samorządach reprezentujących zawód zaufania publicznego. Podstawę prawną jej funkcjonowania stanowi ustawa oraz Statut Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa poprawiony i uzupełniony przez VII Krajowy Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

7 czerwca 2000 roku w Częstochowie na spotkaniu Klubu Prezesów Oddziałów Polski Południowej PZITB uczestniczyli: Janusz Kozula – Bielsko-Biała, Waldemar Szleper – Częstochowa, Rudolf Mokrosz – Gliwice, Andrzej Nowak i Mieczysław Piotrowski – Katowice. Upoważniono prezesa Oddziału Katowickiego PZITB do udziału w spotkaniach z przedstawicielami innych stowarzyszeń w ramach podpisanego porozumienia w sprawie utworzenia Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa na terenie województwa śląskiego.

Na Śląsku, spotkanie w sprawie utworzenia Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa odbyło się 31 stycznia 2001 roku. Uczestniczyli w nim: Andrzej Nowak z PZITB – Katowice, Jerzy Barglik z SEP – Katowice i Zbigniew Matuszyk z PZITS – Katowice. Obecni na spotkaniu uznali za celowe powołanie Zespołu Organizacyjnego Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa (ŚIOIIB) w Katowicach. Postanowiono, że będą w nim reprezentowane

POCZĄTKI ŚIOIIB

wszystkie stowarzyszenia naukowo-techniczne związane z budownictwem, działające na terenie województwa śląskiego, zainteresowane powstaniem samorządu zawodowego w budownictwie, które zgłoszą swoich przedstawicieli do Zespołu Roboczego działającego przy Zarządzie Oddziału Katowickiego PZITB.

20 lutego 2001 r. stowarzyszenia naukowo-techniczne: PZITB, PZITS, SEP, SITK, SITWM zawarły porozumienie w sprawie organizacji ŚIOIIB. Reprezentanci stowarzyszeń zostali zgłoszeni do pracy w Zespole Organizacyjnym ŚIOIIB.

10 października 2001 r. na zaproszenie Przewodniczącego Katowickiego Oddziału PZITB w Katowicach odbyło się zebranie grupy inicjatywnej, na którym Delegat Krajowego Komitetu Organizacyjnego Izby Inżynierów Budownictwa na województwo śląskie, dr inż. Andrzej B. Nowakowski, wręczył członkom Zespołu Organizacyjnego ŚIOIIB pisma nominacyjne. Na spotkanie zostali zaproszeni delegaci okręgowi, zgłoszeni przez poszczególne stowarzyszenia działające na terenie województwa śląskiego do Krajowego Komitetu Organizacyjnego Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie:

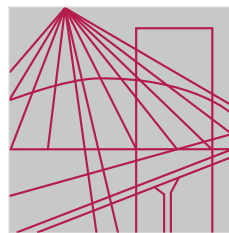
Stefan Czarniecki (PZITB)
Zbysław Hadrian (ZMRP)
Ryszard Jakubowski (SITWM)
Jerzy Kocyga (SITK)
Janusz Kozuła (PZITB)
Tadeusz Lipiński (SEP)
Zbigniew Matuszyk (PZITS)
Barbara Twardosz – Michniewska (PZITS)
Rudolf Mokrosz (PZITB)
Andrzej Nowak (PZITB)
Janusz Pluta (SITK)
Teresa Skowrońska (SEP)
Waldemar Szleper (PZITB)
Stefan Wójcik (SITWM).

Na spotkaniu wybrano 5-osobowe Prezydium zgodnie z Regulaminem działania.

Skład Prezydium:

Andrzej Nowak – przewodniczący

POCZĄTKI ŚIOIIB

Janusz Kozula – I wiceprzewodniczący
Waldemar Szleper – II wiceprzewodniczący
Stefan Czarniecki – sekretarz
Stefan Wójcik – skarbnik.

Pierwszą decyzją Zespołu Organizacyjnego Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Katowicach było rozpoczęcie zbierania deklaracji kandydatów o przystąpieniu do Izby.

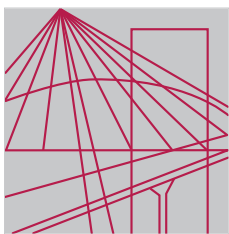
Uzgodniono, że deklaracje te zbierać będą funkcjonujące biura stowarzyszeń naukowo-technicznych, a odpowiedzialni za prawidłowy przebieg tej akcji byli:

- w Bielsku-Białej: ZO PZITB – Janusz Kozula,
- w Częstochowie: ZO PZITB – Waldemar Szleper,
- w Gliwicach: ZO PZITB – Rudolf Mokrosz,
- w Katowicach: ZO PZITB – Andrzej Nowak, ZO PZITS – Zbigniew Matuszyk i OZW SEP – Jerzy Barglik.

Rolę koordynatora działań powierzono Andrzejowi Nowakowi, który w m-cu października 2001 roku uruchomił tymczasową

Prezydium Zespołu Organizacyjnego ŚIOIIB z Przewodniczącym Krajowego Komitetu Organizacyjnego Izby Inżynierów Budownictwa prof. Stanisławem Kusiem po 10 latach. Od lewej: Stefan Czarniecki, Jan Witkowski, Andrzej Nowak, prof. Stanisław Kuś, Waldemar Szleper, Janusz Kozula

POCZĄTKI ŚIOIIB

siedzibę biura śląskiego samorządu w biurze Oddziału Katowickiego PZITB na ul. Podgórznej 4 w Katowicach.

Barbara Sitkiewicz oraz Janusz Krasnowski, działając społecznie rozpoczęli zbieranie deklaracji oraz wyjaśnianie zainteresowanym samorządem zawodowym zasad oraz celu jego działania. Równocześnie od października 2001 r. biura w/w stowarzyszeń rozpoczęły zbieranie deklaracji. Ponieważ bardzo szybko zebrano dużo zgłoszeń – koniecznym było opracowanie komputerowego zbioru deklaracji oraz ich wstępnej segregacji.

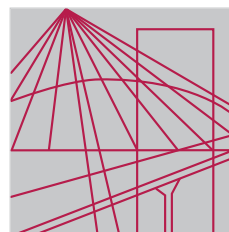
Krajowy Komitet Organizacyjny, w celu usystematyzowania działań opracował ogólne zasady przyjmowania deklaracji oraz branżowy podział przyszłych członków z następującymi skrótami, które włączono do numerów członkowskich:

- **BO** – budownictwo ogólne – osoby posiadające uprawnienia budowlane w zakresie konstrukcyjno-budowlanym i architektonicznym,
- **BD** – budownictwo drogowe – osoby posiadające uprawnienia budowlane w zakresie drogownictwa,
- **BM** – budownictwo mostowe – osoby posiadające uprawnienia budowlane w zakresie budownictwa mostowego,
- **WM** – budownictwo wodno-melioracyjne – osoby posiadające uprawnienia budowlane w zakresie wodno-melioracyjnym,
- **IE** – budownictwo elektryczne – osoby posiadające uprawnienia budowlane w zakresie budownictwa sieci, instalacji elektrycznych oraz elektroenergetycznych,
- **IS** – budownictwo sanitarne – osoby posiadające uprawnienia budowlane w zakresie budownictwa instalacji sanitarnych i ochrony środowiska.

Początkowo zaczęły również wpływać deklaracje od osób posiadających uprawnienia budowlane w zakresie kolejnictwa. Dopiero po pewnym czasie uregulowano tę sprawę.

Do końca 2001 r. wpłynęło łącznie 3448 deklaracji o przystąpieniu do Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

POCZĄTKI ŚIOIIB

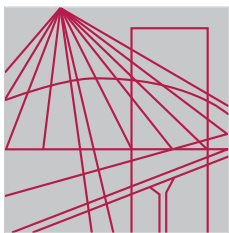
W lutym 2002 r. rozpoczęto przygotowania do zebrań informacyjno-wyborczych delegatów, dla osób, które złożyły deklaracje do 31 grudnia 2001 roku.

Powołano cztery obwody wyborcze:

- w Bielsku-Białej – obejmujący powiaty: bielski, cieszyński, pszczyński i żywiecki;
- w Częstochowie – obejmujący powiaty: częstochowski, kłobucki, lubliniecki, myszkowski i zawierciański;
- w Gliwicach – obejmujący powiaty: gliwicki, rybnicki, raciborski, tarnogórski i wodzisławski;
- w Katowicach [1] – obejmujący miasto Katowice;
- w Katowicach [2] – obejmujący miasta Bytom, Sosnowiec, Siemianowice, Tychy oraz powiaty: bieruńsko-lędziński, będziński i mikołowski.

Obwód wyborczy	Miejsce zebrania	Termin zebrania wyborczego	Zebranie prowadził	Ilość zebranych deklaracji	Ilość uczestników w zebraniu	Ilość wybranych delegatów
Bielsko-Biała	Bielskie Centrum Kultury	04.04.2002	Janusz Kozuła	1027	370	27
Częstochowa	Hala sportowa Polonia	15.04.2002	Waldemar Szleper	1169	390	33
Gliwice	Dom Muzyki i Tańca Zabrze	24.04.2002	Rudolf Mokrosz	2214	700	56
Katowice [1]	Centrum Kultury Katowice	18.04.2002	Andrzej Nowak	1489	450	42
Katowice [2]		19.04.2002	Andrzej Nowak	1497	446	41

Weryfikację złożonych deklaracji, obejmującą między innymi sprawdzenie posiadanych uprawnień budowlanych oraz przydzielenie kandydata do konkretnej branży, powierzono trzysobowemu

POCZĄTKI ŚIOIIB

zespołom złożonym z doświadczonych członków stowarzyszeń naukowo-technicznych. Na I Zejeździe ŚIOIIB wybrano władze ŚIOIIB w Katowicach oraz delegatów na Założycielski Zjazd Wyborczy w Warszawie, a Zespół Organizacyjny ŚIOIIB zakończył swoją działalność.

Dla uhonorowania pracy tego zespołu Pełnomocnik KOIIB na województwo śląskie, dr inż. Andrzej B. Nowakowski, wręczył jego członkom listy gratulacyjne.

* * *

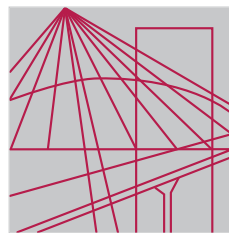
9 listopada 2001 r. w Katowicach odbyło się sympozjum dotyczące funkcjonowania Izby Inżynierów Budownictwa w świetle ustawy z dnia 15.12.2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów. Na spotkaniu tym prof. Stanisław Kuś wygłosił:

Apel do kolegów, potencjalnych członków Izby Inżynierów Budownictwa

Jesteśmy w okresie organizacji Izby Inżynierów Budownictwa – realizacji ustawy sejmowej z 15 grudnia 2000 r. w sprawie samorządu zawodowego architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów.

*Zgodnie z ustawą przynależność do izby jest obowiązkowa dla tych wszystkich, którzy chcą pełnić samodzielne funkcje w budownictwie – tj. podpisywać opracowane projekty konstrukcyjne, pełnić funkcje kierowników budów i robót, prowadzących produkcję budowlanych elementów konstrukcyjnych, opracowujących opinie rzeczoznawców budowlanych, pełniących funkcje nadzoru budowlanego. Powstaje nowa znacznie mocniejsza niż stowarzyszenia organizacja inżynierów 6 specjalności w budownictwie: konstruktorów, mostowców, drogowców, inżynierów transportu, instalatorów, inżynierii środowiska, elektryków i budownictwa wodnego i melioracyjnego. Jedynie przynależność do Izby daje możliwość samodzielnego uprawiania zawodu, ale trzeba za nią zapłacić około 100 zł opłaty rejestracyjnej, a w dal-
szej przyszłości – tj. po 25 stycznia 2002 r. również składki mie-*

POCZĄTKI ŚIOIIB

siężnej w wysokości około 50 zł. Pojawia się pytanie po co to wszystko?

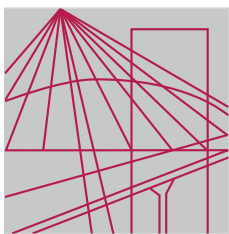
Przecież do tej pory posiadając uprawnienia można było te funkcje spokojnie wykonywać! Czy to nie jest jakaś nowa forma podatku? – występująca w okresie kryzysu budowlanego, które zapewne będzie jeszcze trwał przez kilka najbliższych lat? Czy nie jest to jakieś ograniczenie naszej wolności? – przecież posiadanie uprawnień wydanych przez wojewodę dawało te same przywileje! Dlaczego w działalność organizacji izby zaangażowały się stowarzyszenia naukowo-techniczne, a reprezentują one nie więcej niż 20% ogólnej liczby uprawnionych inżynierów! Czy nie lepiej obejść tę ustawę tworząc spółki, w których jeden na kilkunastu byłby członkiem izby i reprezentował zespół? Po co wprowadzać obowiązek ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, którego dotychczas nie było?

Spróbujmy sobie spokojnie, bez emocji odpowiedzieć na te wątpliwości zarówno w sytuacji chwili bieżącej jak i w perspektywie przyszłości. Zdajemy sobie wszyscy sprawę z racjonalności hasła – „W jedności siła”. Co to jednak znaczy naprawdę? Czego możemy oczekiwać od izby?

– Siła oddziaływania izby polega na tym, że nie tylko zgromadza specjalistów budownictwa, ale ma ustawowo przyznane uprawnienia do uznawania dojrzałości zawodowej, do nagrażdania za osiągnięcia i karania za przekroczenia.

Niewątpliwie dyskusyjnym, ale obowiązującym we współczesnym świecie, jest stwierdzenie, że ukończenie studiów wyższych jest warunkiem koniecznym, ale nie wystarczającym do uzyskania samodzielności zawodowej.

– Przejmujemy określone obowiązki i koszty od administracji państwowej finansowane dotychczas z naszych podatków przez budżet państwa, musimy więc podnieść wartość i autorytet naszej pracy mierzony oczywiście zwiększeniem udziału twórczej i odpowiedzialnej pracy w kosztach inwestycji. Przecież nie udział płac, a koszty materiałów są głównym składnikiem inwestycji. Za samodzielność i odpowiedzialność muszą być wyższe honoraria, zwłaszcza wtedy, gdy sami ponosimy koszty samorządu. Nie można dopuścić do opracowań projektów za cenę 1 – 2% kosztów inwestycji, czy prowadzenia budowy za 1500 – 2000 zł.

POCZĄTKI ŚIOIIB

Narzekamy na chaos na rynku dokumentacji i dumpingowe ceny w przetargach, konkursach czy straty w negocjacjach o wynagrodzenia. Izba będzie rozpatrywać skargi o łamanie zasad etycznego postępowania i ma prawo dotkliwie karać przekroczenia. Izba będzie gwarantem dotrzymywania zasad solidarności zawodowej.

W sytuacji coraz większego wchodzenia kapitału zagranicznego na polski rynek, cenniki izby uniemożliwią degradację polskich pracowników w stosunku do pracowników zagranicznych. Jedynie członkowie izby mogą wejść do tworzonego obecnie w ramach ECCE (Europejskiej Rady Inżynierów Budownictwa) Europejskiego Rejestru Uprawnionych Inżynierów Budownictwa (European Register of Professional Civil Engineers), który umożliwi pracę w dowolnym kraju Unii Europejskiej.

Ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej są obowiązkowe we wszystkich krajach nie tylko europejskich, pomimo różnic w przyznawaniu uprawnień zawodowych. Izba zabezpieczy ubezpieczenie zbiorowe znacznie niższe niż indywidualne, a w dalszej perspektywie po zdobyciu kapitałów może być sama ubezpieczycielem, jak jest na przykład w USA. Oczywiście tym niższe będą stawki ubezpieczeniowe i składki miesięczne im więcej członków będzie liczyła izba.

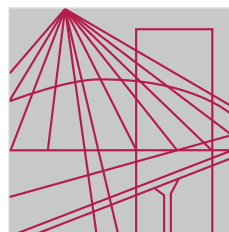
Składki i opłaty na rzecz izby, pozornie bardzo wysokie, w stosunku do składek stowarzyszeniowych, jako obligatoryjne mogą być odliczane od dochodu, a więc nie będą tak dotkliwe. Oprócz tych finansowo wymiernych konsekwencji przynależności do izby, nie od rzeczy jest wymienienie tych, które mogą być znacznie bardziej istotne dla podnoszenia autorytetu zawodu.

Tytuły rzeczoznawców uzyskane w stowarzyszeniach w różnych dyscyplinach i specjalnościach budownictwa będą prawdopodobnie uznane przez izbę jako obowiązujące, gdyż ich uzyskanie wiązało się nieraz z większymi wymaganiami niż uzyskanie w systemie administracyjnym.

Izba zabezpieczy sprawiedliwe rozstrzyganie sporów między członkami izby oraz między różnymi specjalnościami, kontrahentami i zapewni pomoc prawną w procesach.

Poprzez obowiązkowy udział sędziów konkursowych w przetargach i konkursach, izba będzie wpływać na ich bezstronność i sprawiedliwość rozstrzygnięć.

POCZĄTKI ŚIOIIB

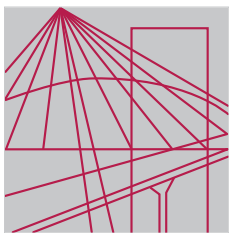

Nie lubimy wprowadzić regularnego czytania prasy fachowej, jednak europejskie wymaganie stałego doskonalenia zawodowego będzie spełnione przez czytelnictwo wybranych periodyków dostarczonych bezpośrednio członkom izby oraz przez systematyczne kursy doskonalące.

Dysponując większymi środkami finansowymi izba zorganizuje pomoc socjalną dla najbardziej potrzebujących swoich członków.

Istnienie izby jest także spełnieniem wymagań europejskich – stwarza równość naszego systemu organizacji samorządowej w stosunku do innych krajów – izba będzie więc partnerem w negocjacjach dotyczących pracy w całej wspólnocie europejskiej. Zorganizowanie izby powierzone zostało stowarzyszeniom naukowo-technicznym działającym w obrębie ustawy Prawo Budowlane w uznaniu, że w tej sprawie są to organizmy znacznie sprawniejsze niż na przykład partie polityczne czy organy administracji państwowej. Tym niemniej nowy organizm obejmuje wielokrotnie większą liczbę specjalistów budownictwa działających na rynku pracy niż stowarzyszenia. O wartości przynależności do izby świadczy też fakt, że inne stowarzyszenia, nie objęte Prawem Budowlanym, usilnie starają się o uzyskanie uprawnień samorządu zawodowego.

Czy te argumenty przekonują? Jestem przeświadczony, że tak.

POCZĄTKI ŚIOIB

DEKLARACJA WSTĄPIENIA DO IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Deklaruję wstąpienie do Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Katowicach

1. 2. 3.
(imię i nazwisko) (imię ojca) (rok urodz.)

4. Miejsce zamieszkania
.....
(kod, miasto, ulica, nr domu, nr mieszkania)

6. Miejsce pracy
.....
(nazwa firmy, adres)

7. Posiadane uprawnienia
.....
(nr, rok wydania, przez kogo, specjainość)

8. Deklaruję kwotę 50zł na poczet składki członkowskiej wpłaconej na konto ZO PZITB – Zespół Organizacyjny Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa PKO BP II O/Katowice nr 10202326-40194-270- 222

9. Wyrażam zgodę (nie wyrażam zgody)* na wspólne ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej w ramach I.I.B.

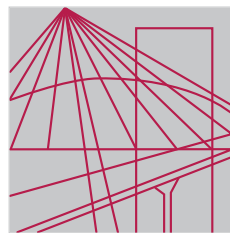
.....
(miejscowość) (podpis)

Załączniki : - kopia uprawnień
- dowód wpłaty

* - niepotrzebne skreślić

Historyczny formularz deklaracji wstąpienia do ŚIOIB z 2001 r.

WSPOMNIENIA...

STEFAN CZARNIECKI

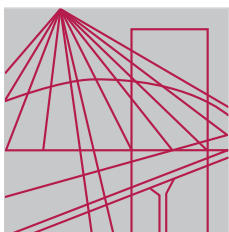
Przewodniczący Rady ŚOIIB w I i II kadencji
Wiceprzewodniczący Rady ŚOIIB w III kadencji

Założycielski Zjazd Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa odbył się 17 czerwca 2002 roku w Katowicach. Dokonano na nim wyboru członków Rady Izby i jej przewodniczącego oraz przewodniczących i członków organów Izby na I kadencję, a także delegatów na Krajowe Zjazdy Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Początki były trudne. Zaczynaliśmy od zera, bez zaplecza, bez wsparcia władz, bez doświadczenia w działalności samorządu zawodowego. Z pomocą pospieszyły stowarzyszenia naukowo-techniczne, a w szczególności Zarząd Oddziału PZITB w Katowicach, który udostępnił nam miejsce w sekretariacie oraz przekazał stół, dwa krzesła i telefon do dyspozycji.

Po zorganizowaniu się przystąpiliśmy do pracy. Uruchomiliśmy czytelnictwo prasy technicznej. Wspólnie ze stowarzyszeniami rozwinęliśmy działalność szkoleniową. Tworzyliśmy warunki do podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Działania te spowodowały zmianę negatywnego początkowo nastawienia członków Izby do idei samorządu zawodowego na przychylniejsze. Zauważona została przez członków i jest coraz bardziej doceniana integracyjna rola Izby.

Nawiązaliśmy również współpracę zagraniczną z Czeską Izbą Autoryzowanych Inżynierów i Techników Oddział w Ostrawie oraz Słowacką Izbą Inżynierów Budownictwa – Regionalną Kancelarią w Żylinie.

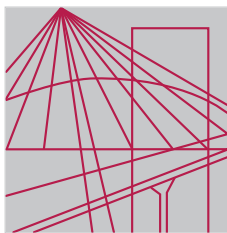

WSPOMNIENIA...

W warunkach gospodarki rynkowej stało się niezbędne ubezpieczenie członków Izby od odpowiedzialności cywilnej za straty spowodowane w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. Na indywidualne ubezpieczenie nie byłoby stać większości z nas. Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa udało się wynegocjować najniższą stawkę obowiązkowego ubezpieczenia. To także przyczyniło się do zmiany nastawienia członków Izby do samorządu zawodowego.

Mijające 10 lat umocniły samorząd zawodowy oraz podniosły prestiż zawodu inżyniera. Czas biegnie coraz szybciej. To specyfika epoki, w której przyszło nam żyć i pracować. Pośpiech jest naszym nieodłącznym towarzyszem. Widzimy to również teraz, kiedy podsumowujemy minione lata. Patrząc z perspektywy tych lat, można powiedzieć, że zrobiliśmy sporo, ale wciąż jest wiele do zrobienia. Nie sposób w tym miejscu wymienić wszystkie czekające samorząd zadania, ale ważne by utrzymać, rozwinąć i pomnożyć to, co dotąd osiągnęliśmy.

WSPOMNIENIA...

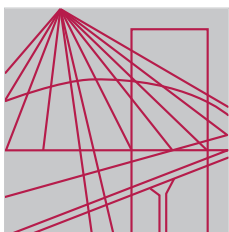
ANDRZEJ NOWAK

Przewodniczący Zespołu Organizacyjnego ŚIOIIB
Wiceprzewodniczący Rady ŚIOIIB w I, II i III kadencji

Jestem wieloletnim działaczem Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, działam w Oddziale PZITB w Katowicach. W tym roku mija 45 lat od mojego wstąpienia do stowarzyszenia. Pod koniec lat 90. na wielu zjazdach w Kielcach, w Rzeszowie, w Łodzi, środowisko budowlanców wielokrotnie domagało się utworzenia samorządu zawodowego inżynierów budownictwa. Ostatecznie sprawa ta została zrozumiana przez władze i rząd, powstała ustawa o samorządzie zawodowym. Na bazie tej ustawy powołano zespoły organizacyjne izb okręgowych i w Katowicach 10 października 2001 r. ówczesny przewodniczący, a zarazem delegat krajowego komitetu organizacyjnego, kol. Andrzej B. Nowakowski, wręczył zespołowi nominacje na utworzenie takiego zespołu organizacyjnego Izby.

Pod koniec roku 2001 został powołany zespół organizacyjny Izby, który wchodził w skład krajowego komitetu organizacyjnego. Miałem przyjemność zostać przewodniczącym tego zespołu.

Ponieważ PZITB był wiodącym stowarzyszeniem, jeśli chodzi o zagadnienia budownictwa, gdyż tak jak w projektach budowlanych jak i w wykonawstwie najbardziej dominującą branżą jest branża budowlana, stąd też całe prezydium komitetu, za wyjątkiem Stefana Wójcika, powołano z członków PZITB. Do komitetu weszli również przedstawiciele pozostałych stowarzyszeń: inżynierów sanitarnych, elektryków, meliorantów, drogowców, mostowców, itd. Ogromną

WSPOMNIENIA...

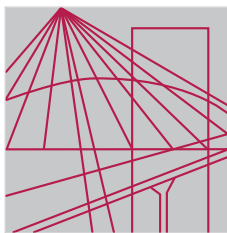
rolę odegrały więc u zarania Izby, stowarzyszenia, a dominującym był Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa.

Stowarzyszenia miały utworzyć izby w całym kraju. Nie pozostawało nam nic innego tylko zacząć energicznie działać. Powołaliśmy obwody wyborcze, ponieważ musieliśmy wybrać delegatów na pierwszy założycielski zjazd. Mieliśmy to szczęście, że na ulicy Kościuszki w Katowicach posiadaliśmy zespół rzeczoznawców i tam dysponowaliśmy pomieszczeniami, w których mogły odbywać się zebrania zespołu organizacyjnego. Stworzyliśmy w województwie śląskim cztery obwody wyborcze w Bielsku-Białej, Częstochowie, Gliwicach i w Katowicach. Odbyła się weryfikacja potencjalnych członków. Musieliśmy zarejestrować tych inżynierów, którzy posiadali uprawnienia, wykonywali zawód inżyniera budowlanego, byli kierownikami budów lub projektantami. Po stworzeniu listy przyszłych członków w obwodach wybierano delegatów.

Wybrano 199 delegatów na pierwszy założycielski zjazd Izby, który odbył się w 2002 r. w Sali Afrykańskiej Międzynarodowych Targów Katowickich przy ul. Bytkowskiej. Wtedy też miałem przyjemność być przewodniczącym tego I Zjazdu. Na tym zjeździe wybraliśmy władze i pierwszego przewodniczącego Rady Stefana Czarnieckiego. Pamiętam, że był jedynym kandydatem i zdobył 188 głosów. Ja miałem przyjemność zostać wybranym członkiem pierwszej Rady, a później zostałem wybrany pierwszym wiceprzewodniczącym tej Rady, która rozpoczęła działalność w 2002 r.

Na początku Izba nie miała pomieszczenia, pierwsze spotkania odbywały się w PZITB, a później wydierżawiano salę w budynku NOT w Katowicach. Wtedy też część naszych mebli przekazaliśmy do Izby. Wspieraliśmy zawsze Izbę, a ona zaczęła działać i szybko się rozwijać. Czas biegnie wartko i teraz nasza Izba obchodzi swoje 10-lecie.

WSPOMNIENIA...

TADEUSZ MIKA

Przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚIOIIB
w I i II kadencji
Członek Rady ŚIOIIB w III kadencji

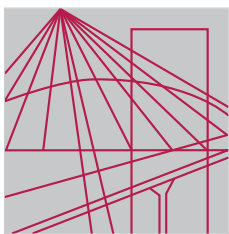

Wybranie mnie na Przewodniczącą Okręgowej Komisji Rewizyjnej na I Zjeździe ŚIOIIB w Katowicach, było dla mnie osobiście wielkim zaszczytem. Było również wyzwaniem, które postawiło przede mną ogromną odpowiedzialność za organizację OKR oraz stworzenie zespołu ludzkiego, który dysponując olbrzymim potencjałem intelektualnym, technicznym oraz częściowo ekonomicznym, poznany w trakcie wykonywania swojego zawodu inżyniera budownictwa, mógł przystosować go dla potrzeb kontroli działalności wszystkich struktur Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Po zapoznaniu się z regulaminem działalności OKR, stwierdziliśmy na pierwszym posiedzeniu, że naszym celem jest prowadzenie kontroli działania organów okręgowej izby, wynikającej z tez ujętych w regulaminie. Dla prawidłowej kontroli tej działalności, jest opowanie Ustawy o rachunkowości oraz kodeksu cywilnego. Dlatego z wielką ulgą przyjęliśmy informację o zorganizowaniu przez Krajową Komisję Rewizyjną szkolenia w Krakowie dla wszystkich członków OKR PIIB, gdzie wykładawcą była biegła księgowa, pani Iwona Bienias. W szkoleniu wzięli udział wszyscy członkowie Komisji.

Ważną czynnością w każdym roku, było przyjęcie przez Komisję harmonogramu kontroli działania organów Okręgowej Izby oraz komisji opiniodawczo-doradczych, powołanych przez Okręgową Radę.

Dużym ułatwieniem w kierowaniu pracą Komisji był fakt, że przez kilka lat pracowałem w Banku PKO BP i z obowiązków

WSPOMNIENIA...

wykonywania mojej funkcji musiałem przeprowadzać stałe kontrole. Opracowany wzór kontroli poszczególnych organów, został uznany przez KKR PIIB za wzorcowy i uzyskał akceptację do ewentualnego stosowania w innych okręgowych Komisjach.

Pierwsze zorganizowane szkolenie dla członków Komisji w Krakowie wykazało, że udział w szkoleniu zbyt dużej grupy osób, jest utrudniony. Dlatego zostały utworzone cztery grupy kształcenia członków OKR. Nasza Komisja została włączona do grupy składającej się z pięciu OKR – Dolnośląskiej, Małopolskiej, Opolskiej, Śląskiej oraz Świętokrzyskiej. Pierwsze szkolenie zostało zorganizowane przez naszą Komisję w Wiśle. Braliśmy udział w szkoleniach organizowanych przez pozostałe OKR, m.in. w Kielcach i Wrocławiu. OKR ŚOIIB zorganizowała kolejne szkolenie w Tarnowskich Górach. Jako przewodniczący Komisji brałem udział w szkoleniu zorganizowanym przez Krajową Komisję w Gródku nad Dunajcem (dwa razy), w Toruniu, Przemyślu oraz w Krakowie. Organizowane szkolenia wprowadziły jednolitą metodologię postępowania podczas kontroli oraz ujednoliciły dokumenty kontrolne. Zostały opracowane przez KKR PIIB jednolite zasady przeprowadzania kontroli oraz zostały przeprowadzone symulacje kontroli bilansu Okręgowych Rad, w oparciu o Ustawę o rachunkowości.

Organizacja pracy Komisji – to praca zespołowa.

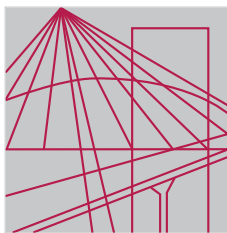
Na podstawie przyjętych harmonogramów, kontrole przeprowadzane były przez zespoły. Brali w nich udział pracownicy biura ŚOIIB. Należy podkreślić ich pełne zaangażowanie w przygotowaniu dokumentów do poszczególnych kontroli.

Wyniki kontroli były prezentowane przez kierownika zespołu na posiedzeniu OKR ŚOIIB. Wnioski przyjęte przez całą Komisję, były natychmiast przekazywane przewodniczącym organów lub komisji opiniotawczo-doradczych Rady.

Wyniki kontroli były również prezentowane na posiedzeniu Rady, a wnioski wynikające z nich, były przyjmowane do realizacji.

W posiedzeniach OKR ŚOIIB brali udział przewodniczący organów, przewodniczący Rady – Stefan Czarniecki, komisji opiniotawczo-doradczych Rady, jak również sekretarz KKR – Urszula Kallik oraz przedstawiciel KKR – Jerzy Oprycha.

WSPOMNIENIA...

EDMUND JANIC

Członek/Sekretarz Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚIOIB

w II kadencji

Przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚIOIB

w III kadencji

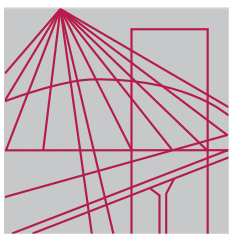
Okręgowa Komisja Rewizyjna (OKR) wykonuje obowiązki wynikające z art. 14 pkt. 3 i art. 23 ustawy o samorządach zawodowych, statutu i uchwał Zjazdu ŚIOIB, a w szczególności:

- 1. kontroluje działalność statutową, finansową i gospodarczą ŚIOIB,*
- 2. składa roczne i kadencyjne sprawozdania Zjazdowi ŚIOIB oraz Krajowej Komisji Rewizyjnej,*
- 3. występuje z wnioskiem o udzielenie absolutorium Radzie ŚIOIB.*

Okręgowa Komisja Rewizyjna wykonuje swoje zadania główne przez planowe kontrole.

Początki działalności OKR nie były łatwe. Na początku organizowania się Izby nie było regulaminów, formuł pracy i wytycznych działania. Dziś członkowie OKR w trzeciej kadencji są bardzo wnikliwymi kontrolerami, znają się na rzeczy, mają bardzo duże doświadczenie – dwóch członków działa w komisji już trzecią kadencję, ja jestem w komisji drugą kadencję.

Teraz, oglądając archiwalne dokumenty i pierwsze protokoły, które z powodów technicznych były jeszcze pisane ręcznie, można stwierdzić, że komisja na początku swej działalności miała trochę za mało wiedzy i widać w działaniu brak doświadczenia, niemniej czytając sprawozdania, wymagane kontrole były przeprowadzane. Dzisiaj, po 10 latach, wygląda to zupełnie inaczej.

WSPOMNIENIA...

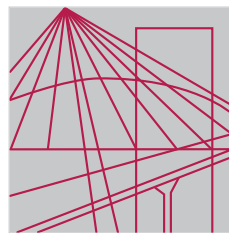
Mamy opracowane przez Krajową Komisję Rewizyjną formuły działania. W obecnej kadencji, raz w roku, członkowie okręgowych komisji rewizyjnych z wszystkich okręgów uczestniczą w szkoleniu prowadzonym przez prawników obsługujących krajowe organa PIIB. Posiedzenia KKR z udziałem Przewodniczących OKR poprzedzone są szkoleniem przypominającym obowiązki Komisji Rewizyjnej. Do tego dochodzi dziesięcioletnie, co jest sprawą niebagatelną, doświadczenie członków OKR.

Przed wszystkim OKR kontroluje czy Izba realizuje cele, które są zapisane w ustawie i statucie PIIB. Podstawowe płaszczyzny działalności Izby to sprawa kwalifikacji zawodowych, nadzór nad prawidłowym wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, ocena kwalifikacji zawodowych i przeprowadzanie egzaminów na uprawnienia budowlane oraz nadawanie tych uprawnień, ważna jest też samopomoc koleżeńska. Te wszystkie sfery działalności kontroluje nasza komisja. Okręgowa Komisja Rewizyjna ma obowiązek skontrolować funkcjonowanie wszystkich organów Izby, czyli działalność Rady, która zajmuje się nie tylko kierowaniem Izbą, ale także pracą komisji pomocniczych i zespołów tematycznych Rady ŚIOIIB.

Z prawidłowym ich funkcjonowaniem wiąże się wydawanie środków finansowych z budżetu Rady ŚIOIIB. Dużo z budżetu Rady ŚIOIIB wydaje Komisja Doskonalenia Zawodowego. Koszty tej Komisji to przede wszystkim prowadzenie szkoleń oraz prenumeraty czasopism i opłacanie innych form doskonalenia zawodowego naszych członków. Kontrolujemy szczegółowo te wszystkie formy działalności w części pod względem merytorycznym, ale przede wszystkim zgodności z regulaminem działania komisji i wydatkowania środków finansowych zapisanych w budżecie Izby.

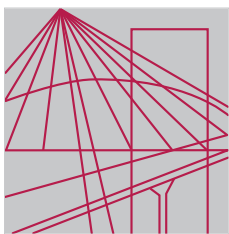
Na nas ciąży również regulaminowy obowiązek kontroli organów ŚIOIIB: Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej, Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego. Ponieważ zawód inżyniera budownictwa jest zawodem zaufania publicznego – kontrolujemy, czy w prawidłowy sposób organa te obsługują naszych członków i potencjalnych przyszłych członków. W działalności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej sprawdzamy czy rzeczywiście jest rzecz-

WSPOMNIENIA...

*nikiem, prokuratorem, czy prowadzi prawidłowo swoje sprawy – sprawy naszych członków. Zaznaczam jednak, że nie wnika-
my w merytoryczną zawartość tej pracy, to nie jest zakresem
naszych kontroli, my kontrolujemy tylko sposób w jaki działa
OROZ. Kontrolujemy pod tym kątem również działalność Okręgo-
wego Sądu Dyscyplinarnego. Kontrolujemy, czy wypełnia swoje
zadania statutowe i finansowe, jak kształtuje się jego budżet, czy
są przekroczenia, a jeśli tak to dlaczego się tak dzieje i jakie są wy-
jaśnienia dotyczące tego problemu. Tu należy dodać, że nas
absolutnie nie interesują wyroki, które wydaje OSD. Następnym kon-
trolowany organ to Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna. Kontroluje-
my, czy nadaje ona uprawnienia budowlane, czy nadaje je zgodnie
z ustawą, czy organizuje prawidłowo egzaminy, jak to się to odby-
wa. Sprawdzamy ilości przeprowadzanych egzaminów, statystyki
egzaminów, prowadzenie dokumentacji egzaminów i jej archiwi-
zowanie. Sprawdzamy jak się kształtuje budżet tej komisji, bo jej
praca wiąże się również z przepływami dużych kwot pieniężnych.*

*Najwięcej naszej pracy to kontrola działalności Rady ŚOIIB.
Kontrolujemy Radę pod kątem wykonania uchwał zjazdów, uchwał
Rady i jej Prezydium, uchwały Składów Orzekających Rady ŚOIIB.
Badamy również jak wygląda realizacja wniosków zgłaszanych
podczas zjazdów. Przewodniczący Rady ŚOIIB wprowadził ostatnio
bardzo dobrą zasadę i od tej kadencji każdy wnioskodawca jest za-
praszany na posiedzenie Rady i proszony jest o rozwinięcie swojej
idei zawartej we wniosku, wytłumaczenie i wyjaśnienie co chciał
przez ten wniosek uzyskać, powiedzieć i ewentualnie zmienić
w Izbie, proszony jest również o propozycję formy załatwienia
tego wniosku. Szczegółowo to śledzimy. Ostatnią kontrolą na pod-
sumowanie roku budżetowego jest kontrola wykonania za dany
rok budżetu całej ŚOIIB. Na podstawie raportu Biegłego Rewiden-
ta, który trafia do nas i sprawozdania finansowego Rady spraw-
dzamy jak odbywała się gospodarka środkami finansowymi, które
zakresy działalności zostały przekroczone, jak również gdzie są
nadwyżki i oszczędności. Po badaniu budżetu ma miejsce nasze
posiedzenie, na którym stawiana jest kwestia wnioskowania
do Zjazdu o to czy Okręgowa Rada ma dostać absolutorium.
W działalności Komisji Rewizyjnej, ma ona zapisaną także kontro-*

WSPOMNIENIA...

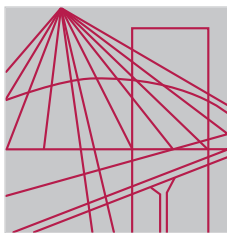
lę pracy Biura Izby i zarządzania majątkiem. Izba jako „zakład pracy” tworzy miejsca pracy dla osób na co dzień etatowo obsługujących naszych członków.

Dodać należy, że jako przewodniczący OKR jestem zapraszany na wszystkie posiedzenia Rady i Prezydium, często jestem pytany na posiedzeniach o opinię na dany temat. Wielokrotnie, przy zamiarze podejmowania przez Radę ważnych decyzji zapraszana jest na posiedzenie cała Okręgowa Komisja Rewizyjna i każdy z członków może się wypowiedzieć w dyskusji na ten temat. Cały skład OKR zapraszany jest również na posiedzenie, na którym uzgadniany jest preliminarz kosztów Rady i jej organów na rok następny. Nasza współpraca z Radą i organami ŚOIIB układa się bardzo dobrze. Nasza działalność jest również bardzo dobrze oceniana przez Krajową Komisję Rewizyjną.

Podsumowując – w naszych kontrolach sprawdzamy, czy dzieje się coś nie tak, wskazujemy nieprawidłowości, mówimy co należałoby poprawić, czemu należałoby się przyjrzeć bardziej szczegółowo, a Rada powinna się zastanowić jak to poprawić, aby później nikt nam nie zarzucił, że działamy niezgodnie z jakimś regulaminem, ustawą, czy innymi przepisami. Chcemy, żeby wszystko było transparentne, żeby każdy, kto przyjdzie, mógł sprawdzić, że jest dokument, wyraźnie widać jakie są rozliczenia, jakie są środki, jakie są wydatki. Rada może się zwrócić do OKR o zaopiniowanie różnych wniosków pod kątem finansowym. Nie da się oczywiście ukryć, że są sprawy sporne, czasami nieprzyjemne, bo różnie to bywa z ludźmi, ale są to sprawy w skali mikro i nie jest to ukrywane, ale dyskutowane na posiedzeniach, by znaleźć najlepsze rozwiązanie problemu.

Na koniec chcę powiedzieć, że czasami jesteśmy źle odbierani, ale zapewniam, że jesteśmy tylko organem kontrolnym powołanym przez zjazd, by zdać sprawozdanie każdemu kolejnemu zjazdowi, że wszystko funkcjonuje dobrze i nie należy się niczego obawiać, a wybór ludzi, którzy rządzą Izbą w imieniu wszystkich członków był trafny.

WSPOMNIENIA...

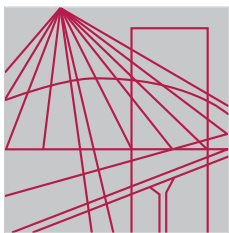
PIOTR SZATKOWSKI

Członek Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej ŚIOIB
w I i II kadencji

Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej ŚIOIB
w III kadencji

Spółeczna świadomość kwestii związanych z działalnością organów ŚIOIB ciągle się rozwijała, a terminologia wywoływała nieporozumienia. Pojęcie rzecznika odpowiedzialności zawodowej kojarzyło się bardziej ze stanowiskiem rzecznika prasowego, niż z prokuratorem. Także zakres uprawnień Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej nie był powszechnie zrozumiały. Nie była ona bowiem, wbrew powszechnej opinii, władzą ustawodawczą, lecz wykonawczą – Komisja jest przecież organem administracji państwowej, a nie instytucją niepodlegającą żadnej kontroli. Trzeba było włożyć bardzo wiele pracy w stworzenie i wdrożenie funkcjonowania komisji. Jej obecny kształt i działanie jest w ogromnej mierze zasługą jej pierwszego przewodniczącego. Posiłkując się doświadczeniami z pracy w urzędzie wojewódzkim, starałem się pomagać mu w zorganizowaniu systemu pracy komisji. Samo przeprowadzenie kwalifikacji osób ubiegających się o uprawnienia nie stanowiło problemu, ponieważ były ustalone reguły w postaci regulaminu przejętego z organów administracji państwowej. Pozostaje jednak kwestia sprawnej organizacji tego procesu. Wprowadziliśmy system grupowy i dla każdej grupy osobno przeprowadzaliśmy postępowanie egzaminacyjne w ciągu jednego dnia, z częścią pisemną przed południem i częścią ustną po południu. Wyniki były ogłaszane niezwłocznie i przed upływem dnia kandydat znał swój rezultat. Ten system działał znakomicie do momentu, gdy Krajowa Komisja

WSPOMNIENIA...

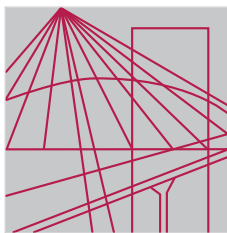
Kwalifikacyjna, czyli organ upoważniony ustawowo do tworzenia regulaminu, wprowadziła dyrektywę o równoczesnym przeprowadzaniu egzaminu w całym kraju. Musieliśmy się dostosować, ponieważ to Krajowa Komisja Kwalifikacyjna jest dysponentem bazy pytań egzaminacyjnych. Wielkość bazy pytań pozwala na ułożenie kilku zestawów pytań dla dużej liczbie specjalności, lecz w sytuacji gdy otrzymaliśmy tylko jeden zestaw, niemożliwe stało się przeprowadzanie egzaminów w kilku grupach. Dodatkowo, wprowadzono ustalenie o organizowaniu egzaminów w piątek, co wprowadzało dalsze utrudnienia, zarówno dla nas – problemy natury lokalowej, jak i dla zdających – konieczność skorzystania z dodatkowego dnia urlopu. Przeprowadzenie egzaminu dla czterystu osób stało się wyzwaniem logistycznym. Obecny system jest przyjazny jedynie małym liczebnie Izbom Okręgowym.

Uprawnieniami zawodowymi zajmuję się od 1979 roku, w Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej działam od początku jej istnienia. Stworzyliśmy świetny, doświadczony zespół, który sprawnie funkcjonuje. Poza samą Komisją jest także grupa osób, które są powoływane do komisji egzaminacyjnych. To znakomici fachowcy, ponadto doskonale znający regulamin, dzięki którym egzaminy przeprowadzane są bardzo sprawnie.

Niestety, ostatnio pojawił się problem z kwalifikacjami kandydatów. Obowiązuje nadal rozporządzenie ministra infrastruktury, wydane w czasach, gdy funkcjonował jednolity system studiów. Według litery tego rozporządzenia, uprawnienia bez ograniczeń może uzyskać osoba posiadająca tytuł magistra. Od momentu wprowadzenia w szkolnictwie wyższym systemu bolońskiego (trójstopniowego), pojawił się problem osób, które ubiegają się o uprawnienia bez ograniczeń legitymując się tytułem magistra – niestety odmiennym od wykształcenia inżynierskiego. Także program studiów oraz prawo nadawania tytułów naukowych (np. mgr, czy mgr inż., mimo innego wykształcenia inżynierskiego) pozostaje w gestii uczelni, zatem osoby posiadające ten sam tytuł – na przykład magistra budownictwa – niekoniecznie prezentują tożsamy zakres kompetencji i przygotowania zawodowego.

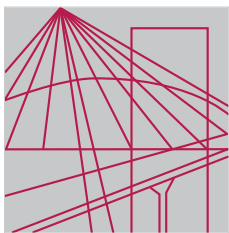
Komisja Kwalifikacyjna zajmuje się także wyjaśnianiem zakresu uprawnień posiadanych przez członków Izby. Obecnie funkcjo-

WSPOMNIENIA...

nuje kilkadziesiąt różnych wersji uprawnień budowlanych, co jest wynikiem ciągle zmieniających się przepisów oraz, moim zdaniem, nadmierną skłonnością władzy państwowej do przedziwnych regulacji. Ich status trzeba wyjaśniać w odniesieniu do obecnych norm prawnych oraz przepisów prawa obowiązującego w dacie ich wydania, co także należy do moich obowiązków.

Chciałbym także podkreślić, iż OKK jest ściśle związana przepisami prawa jako organ administracji państwowej. Izba w sprawach statutowych sama tworzy wewnętrzne przepisy, na mocy ustawy o samorządach. Jednak w kwestii uprawnień, OKK nie może wykroczyć poza literę prawa, albowiem organy administracji działają wyłącznie w zakresie upoważnienia wynikającego z konkretnego przepisu prawa. Jakakolwiek interpretacja rozszerzająca przepisy prawa administracyjnego jest niedopuszczalna, byłoby to bowiem rażącym naruszeniem prawa, co skutkowałoby nieważnością podjętych w taki sposób decyzji.

WSPOMNIENIA...

JERZY DZIERŻEWICZ

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w I kadencji

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej

– koordynator w II kadencji

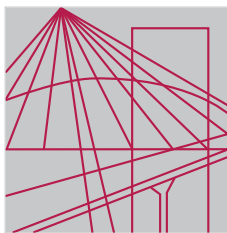
Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w III kadencji

Na inauguracyjnym I Zjeździe naszej śląskiej Izby, w wyniku demokratycznych wyborów, wraz z ośmioma innymi kolegami, wszedłem w skład zespołu rzeczników odpowiedzialności zawodowej, jako jego przewodniczący (obecnie funkcjonuje nazwa rzecznik-koordynator).

Rzecznik jest oskarżycielem w sprawach dyscyplinarnych członków Izby. Jak trudna jest to funkcja przekonaliśmy się przy rozpatrywaniu pierwszych spraw przejętych z Urzędu Wojewódzkiego, który dotychczas je prowadził, a które nie zostały zakończone. Po rozpatrzeniu kilku – bardziej lub mniej skomplikowanych spraw – okazało się, że bez fachowego przygotowania pełnienie funkcji rzecznika będzie bardzo trudne. Będąc inżynierami, w krótkim okresie, musieliśmy się wcielić w role prawników, prowadzących sprawy z zachowaniem wszelkich zasad proceduralnych, stosowanych w sądownictwie powszechnym. Wielu z nas dotychczas nie miało do czynienia z prawem i sądami, a tym bardziej nie miało żadnego doświadczenia „prokuratorskiego”. Nie obyło się bez popełniania błędów.

Minęło kilka miesięcy naszej działalności bez jakichkolwiek instrukcji z Krajowej Izby. Szefem rzeczników krajowych był wtedy prof. Jan Biliszczyk z Wrocławia, którego poznałem na zjeździe w Warszawie. W styczniu 2003 r. napisałem do niego list z propozycją zorganizowania szkolenia dla rzeczników ze wszystkich izb

WSPOMNIENIA...

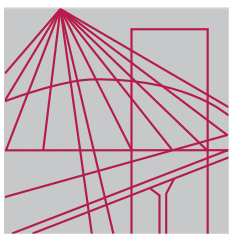
w kraju. Pierwsze seminarium dla przewodniczących sądów i szefów zespołów rzeczników odpowiedzialności zawodowej z 16 okręgowych izb odbyło się 21-22 marca 2003 r. w Konstancji-Jeziornej.

A co ze szkoleniem pozostałych członków organów? Wraz z przewodniczącym Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Krzysztofem Ciesińskim postanowiliśmy organizować wspólne szkolenia członków obu naszych organów. Na pierwszym seminarium, które odbyło się w dniach 23 i 24 maja 2003 r. w Ustroniu, na którym prelegentem był mec. Krzysztof Zajęc – radca prawny Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, uświadomiliśmy sobie jak trudne i odpowiedzialne zadania nas czekają. Od tej pory, zarówno szkolenia „centralne” jak i „lokalne” w naszej Izbie, odbywały się cyklicznie, dwa razy w roku. Na każdym z nich otrzymywaliśmy nowe instrukcje i materiały, z którymi należało się zapoznać oraz spore dawki wiedzy prawniczej. Nasze, wewnętrzne szkolenie było pierwszym w kraju. Później, inne izby, naśladując nas, postąpiły podobnie.

Ponieważ organizowane przez nas szkolenia były dość drogie, po jakimś czasie, wraz z kolegami z Krakowa, postanowiliśmy zrobić wspólne szkolenia dla członków naszych organów, co było znacznie tańszym rozwiązaniem. I tak to się zaczęło: najpierw my, potem na zmianę oni. Zmieniali się wykładowcy, byli zapraszani prelegenci z Uniwersytetu Jagiellońskiego, zajęcia stawały się coraz bardziej interesujące i atrakcyjne. Uczono nas jak prowadzić przesłuchania stron i świadków, ile warte są ich zeznania, czy i jak wiarygodne są dokumenty.

Później zaprosiliśmy na seminaria kolegów z innych izb: najpierw z Izby Opolskiej, a w następnych latach z Podkarpackiej i ostatnio Dolnośląskiej. Obecnie na szkolenia przybywają członkowie organów pięciu izb z południowej Polski. Zapraszani są przedstawiciele odpowiednich organów krajowych, a także Wojewódzkich Inspektoratów Nadzoru Budowlanego – w sumie bywa ok. 100 osób. Inicjatywa i sposoby prowadzenia szkoleń spotykają się z pozytywnymi ocenami władz organów krajowych.

Szkolenia są organizowane przez kolejne izby i w coraz to innych miejscach. Na szkoleniach nie tylko zdobywamy nowe umie-

WSPOMNIENIA...

jętności, dowiadujemy się fachowych rzeczy, ale także wymieniamy wzajemnie swoje doświadczenia.

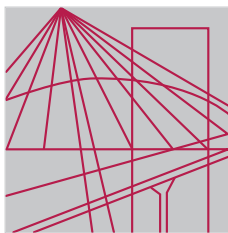
Organy dyscyplinarne Izby rozpatrują skargi na członków Izby w dwóch trybach: odpowiedzialności zawodowej – na podstawie przepisów Prawa budowlanego i Kpa – tylko w stosunku do osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, a mianowicie: projektantów, kierowników budów, inspektorów nadzoru i rzeczoznawców oraz w trybie odpowiedzialności dyscyplinarnej – na podstawie Kodeksu etyki zawodowej – w stosunku do wszystkich członków Izby. Nie rozpatrują skarg na biegłych sądowych oraz spraw dotyczących rozliczeń finansowych.

Jeśli do Izby wpływa skarga na członka Izby, skierowana przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego bądź inną osobę prawną lub fizyczną, rzecznik-koordynator rozpoznaje jej charakter, bada czy sprawa kwalifikuje się do rozpatrzenia, ocenia tryb w jakim ma być prowadzona i przekazuje ją do merytorycznego załatwienia jednemu z rzeczników. Rzecznik ów przeprowadza postępowanie wyjaśniające, gromadzi potrzebne dokumenty, przesłuchuje obwinionych i świadków i na końcu, jeśli – w jego ocenie – zgromadzone materiały stanowią dostateczną podstawę – kieruje wniosek do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego o ukaranie obwinionego. Sąd, w składzie trzyosobowym, na rozprawie z udziałem stron postępowania, rozpatruje przedstawione dokumenty i wydaje odpowiednie decyzje o ukaraniu obwinionego, bądź o umorzeniu postępowania. Podobny przebieg ma postępowanie w trybie odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Oprócz działalności statutowej, rzecznicy i sędziowie pełnią rolę informacyjną, udzielają fachowych porad, pomagają rozwiązywać problemy nie tylko członkom naszej Izby, ale także innym osobom, które poszukują pomocy.

Powołanie samorządu zawodowego przed dziesięć laty, a zwłaszcza działalność jego organów dyscyplinarnych sprawia, że wzrasta świadomość prawna w społeczeństwie, co do odpowiedzialności członków Izby, o czym świadczy coraz większa liczba skarg wpływających co roku do Izby.

WSPOMNIENIA...

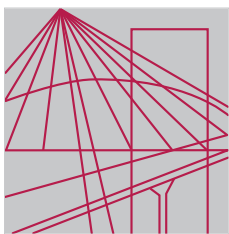
KRZYSZTOF CIESIŃSKI

Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
w I i II kadencji
Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej
– koordynator w III kadencji

Naszą działalność w organach izby okręgowej – sąd dyscyplinarny, rzecznik odpowiedzialności zawodowej – rozpoczęliśmy od intensywnych szkoleń (centralnych organizowanych przez PIIB w Warszawie oraz szkoleń okręgowych organizowanych przez ŚIOIB w Katowicach). Od samego początku korzystamy z obsługi prawnej izby okręgowej, kancelarii prawnej pani mecenas Marii Wójcik. Wielokrotnie korzystaliśmy z porad kancelarii prawnej pana mecenas Krzysztofa Zajęca, obsługującej Sąd Krajowy PIIB. Oczywiście inżynier nie zawsze zgadzał się z prawnikiem, my te sprawy czasami widzieliśmy inaczej. Podstawową zasadą działania tych organów jest to, że interpretacja przepisów prawa nie może być niekorzystna dla naszych członków (ale zgodna z prawem obowiązującym). Cały czas stosujemy zasadę, że sąd ma nie tylko karać, ale również uczyć, to znaczy uświadamiać swoim członkom o ich prawach do obrony (rola edukacyjno-uświadamiająca).

Wśród spraw, które rozpatrywaliśmy najbardziej głośna medialnie była sprawa katastrofy budowlanej 28 stycznia 2006 roku na terenie Międzynarodowych Targów Katowickich. To był koniec I kadencji. Wpłynął wniosek w trybie odpowiedzialności zawodowej na biegłego sądowego jako odpowiedzialnego za tę katastrofę. Wniosek został złożony przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Warszawie.

WSPOMNIENIA...

Sprawę biegłego sądowego w odpowiedzialności zawodowej sąd zakończył po dwóch posiedzeniach wydając decyzję (sierpień 2006 r.) o umorzeniu postępowania, ponieważ biegły sądowy nie pełni samodzielnej funkcji w budownictwie i nie jest pod jurysdykcją Izby, a jedynie prezesa sądu okręgowego, który powołał go na funkcję biegłego. Przed podjęciem tej decyzji skład orzekający przeprowadził konsultacje z prokuratorem Prokuratury Okręgowej w Katowicach, który prowadził takie samo postępowanie w procedurze karnej.

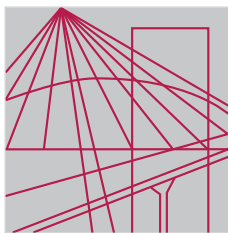
Na decyzję Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego złożył skargę do PIIB w Warszawie. Sąd Krajowy PIIB w Warszawie w ramach nadzoru nad sądami okręgowymi badał tę sprawę i utrzymał w mocy decyzję sądu okręgowego. W uzasadnieniu Sąd Krajowy napisał, że jedynie przy rażących naruszeniach prawa może wszcząć postępowanie od nowa. Prokurator Okręgowy (w trybie karnym) również umorzył tę sprawę, ale półtora roku później.

Następnie do Izby Okręgowej wpłynęło sześć wniosków w trybie odpowiedzialności zawodowej na trzech projektantów, kierownika budowy, kierownika robót i inspektora nadzoru z art. 95 punkt 4 – o nierzetelne pełnienie samodzielnej funkcji w budownictwie. Wnioski te na etapie Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej zostały umorzone z powodu przedawnienia (uzasadnienie art. 100 Ustawy Prawo Budowlane z dn. 07.07.1994 r. z późniejszymi zmianami wyraźnie mówi, że przedawnienie odpowiedzialności zawodowej inżyniera budownictwa następuje po 3 latach od dopuszczenia obiektu do użytkowania, natomiast katastrofa hali nastąpiła 5 lat i 9 miesięcy od dopuszczenia hali do użytkowania).

Dla tych osób toczy się do dnia dzisiejszego w sądzie sprawa karna.

Z ciekawszych spraw rozpatrywaliśmy również sprawę odpowiedzialności dyscyplinarnej wobec biegłego sądowego i była to pierwsza sprawa w Polsce prowadzona w izbie, dotycząca biegłego sądowego. I okazało się również, że biegły sądowy nie ponosi odpowiedzialności dyscyplinarnej, jeżeli pracuje na zlecenie sądu, mimo że jest naszym członkiem. Po odwołaniu się jednej ze stron postępowania ta sprawa była rozpatrywana przez Sąd Krajowy

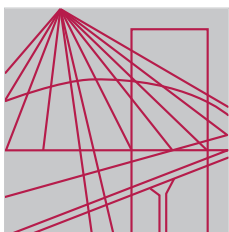
WSPOMNIENIA...

drugiej instancji. Krajowy Sąd Dyscyplinarny utrzymał w mocy orzeczenie pierwszej instancji. Ewidentnie była to jego wina i powinien być ukarany. Niestety ze względu na słabość naszego prawa, szczególnie art. 100, o (krótkim) trzyletnim okresie przedawnienia odpowiedzialności zawodowej, sprawa wpłynęła do Izby już przedawniona. Sąd I instancji miał dwie możliwości albo zwrócić sprawę do rzecznika odpowiedzialności zawodowej, aby umorzył postępowanie, albo przeprowadzić rozprawę i na rozprawie umorzyć tę sprawę (uzasadnienie – przedawnienie czynu).

Sąd przeprowadził pokazową rozprawę, gdzie wyrok był wiadomy z góry – musiało być umorzenie, ale o tym wiedział tylko skład orzekający i obsługa prawna, nie widział natomiast składający wniosek, obwiniony i nie wiedzieli świadkowie. Stwierdziliśmy, że takie przykładowe postępowanie, zdało egzamin, ponieważ w ostatnim słowie obwiniony poprosił o łagodny wymiar kary. Dla takiego członka Izby była to nauczka na całe życie – mógłby być ukarany, a tylko przypadek sprawił, że uniknął kary.

W środowisku, my i nasza praca jest odbierana pozytywnie. Zostaliśmy wybrani na II kadencję i na III kadencję zdecydowaną większością głosów. Gdybyśmy byli źle odbierani, to prawdopodobnie nie wybranoby nas.

WSPOMNIENIA...

JANUSZ KOZULA

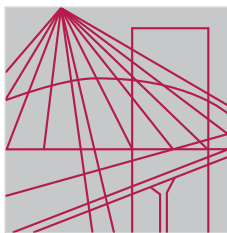
Wiceprzewodniczący Rady ŚOIIB w I i II kadencji
Opiekun Placówki Terenowej w Bielsku-Białej w I i II kadencji
Członek Rady ŚOIIB w III kadencji

Propozycja powrotu do utworzenia samorządu zawodowego pojawiła się na Krajowym Zjeździe Delegatów PZITB w Łodzi w 1990 r. Uchwała generalna Zjazdu zalecała nowym władzom podjęcie działań zmierzających do powołania Izby na wzór np. Izby Lekarskiej. W zamiarach było utworzenie jakiejś organizacji reprezentującej i chroniącej interesy zawodowe swoich członków, a także podniesienie rangi środowiska. Prowadzono dyskusje dotyczące zakresu działania, roli stowarzyszeń w organizacji samorządu. W tym czasie, jako przewodniczący Oddziału PZITB w Bielsku-Białej zetknąłem się z problemem Izby. Po kilku latach dyskusji i działań stowarzyszeń naukowo-technicznych, na mocy ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów, rozpoczęła działalność Polska Izba Inżynierów Budownictwa.

Wcześniej powołany został 14-osobowy Komitet Organizacyjny Izby pod kierownictwem prof. Stanisława Kusia. Komitet Organizacyjny na początku swojej działalności zawarł porozumienie o współpracy ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi oraz podjął uchwałę o utworzeniu 16 izb okręgowych zgodnie z podziałem administracyjnym kraju.

Na Śląsku utworzono 14-osobowy Zespół Organizacyjny, w skład którego weszli przedstawiciele wszystkich Oddziałów stowarzyszeń naukowo-technicznych działających na Śląsku. Wiodącą rolę odgrywały Oddziały PZITB (z Bielska-Białej, Częstochowy,

WSPOMNIENIA...

Gliwic i Katowic), Oddziały SEP (z Bielska-Białej, Częstochowy, Gliwic i Katowic) oraz katowicki Oddział PZITS.

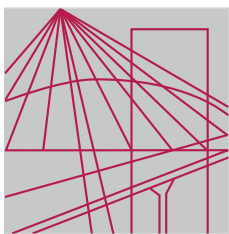
Na pierwszym roboczym spotkaniu wybrano Prezydium Zespołu w składzie: A. Nowak – przewodniczący, J. Kozula – I zastępca przewodniczącego, W. Szleper – II zastępca przewodniczącego, S. Czarniecki – sekretarz, S. Wójcik – skarbnik.

Opiekę, w ramach Komitetu Organizacyjnego PIIB, pełnił dr inż. A. Nowakowski. Spotkania zespołu odbywały się w Domu Technika w Katowicach, siedzibie stowarzyszeń naukowo-technicznych. Na tych spotkaniach, w oparciu o Regulamin działania Komitetu Organizacyjnego Izby Inżynierów Budownictwa, przygotowano się do zakładania Izby Okręgowej. Przygotowano harmonogram prac do zorganizowania pierwszego Zjazdu wyborczego, preliminarza działań, zasad współpracy ze stowarzyszeniami. O zaangażowanie stowarzyszeń w organizację izb okręgowych zwrócił się przewodniczący Komitetu Organizacyjnego prof. St. Kuś w swoim Apelu we wrześniu 2001 roku.

Przyjęliśmy założenie, że samorząd zawodowy będzie mógł dobrze funkcjonować, rozwijać się i reprezentować społeczność inżynierską, wtedy gdy będą w nim reprezentowane możliwie wszystkie lokalne środowiska inżynierskie. Ustaliliśmy, że w wyborach delegatów na I Zjazd wyborczy w Katowicach będzie obowiązywał parytet branżowy. I tak się stało. Na I Zjeździe były reprezentowane wszystkie branże w procentowej ilości w stosunku do liczby osób zgłoszonych.

Okręg Śląski podzielono na cztery obwody. Jeden z nich był w Bielsku-Białej i obejmował miasto Bielsko-Białą, powiat bielski, cieszyński, pszczyński i żywiecki.

Rozpoczęliśmy przygotowania do Zebrania wyborczego. W biurze PZITB O/Bielsko-Białą pracownicy biura E. Anczakowska, J. Gomułkiewicz i V. Miodońska przyjmowały Deklaracje wstąpienia do Izby. Załącznikami były decyzje o uprawnieniach budowlanych i dowody wpłaty w wysokości 50 zł na poczet składek członkowskich przyszłej Izby. Problemem była wiarygodność składanych dokumentów. Powołano zespół sprawdzający w składzie Piotr Szatkowski, Józef Kluska i Janusz Kozula. Skorzystaliśmy z dużej wiedzy w tym zakresie Piotra Szatkowskiego.

WSPOMNIENIA...

Kolejnym krokiem organizacyjnym było przygotowanie do zebrania wyborczego i wybrania delegatów na Zjazd Wyborczy w Katowicach, którzy mieli jakieś doświadczenie w pracach dla środowiska budowlanego, posiadali autorytet w środowisku zawodowym i wysoki poziom etyczny. Kandydaci na delegatów wywodzili się głównie ze środowisk stowarzyszeń naukowo-technicznych.

Szukając sali na zebranie wyborcze, brak było orientacji dotyczącej frekwencji. Założyliśmy, że powinna to być sala na rzęd 500-600 osób. W Bielsku-Białej, tylko Bielskie Centrum Kultury posiadało tego typu salę. Szacunki dotyczące frekwencji sprawdziły się. Na zebranie przybyło 370 członków Izby.

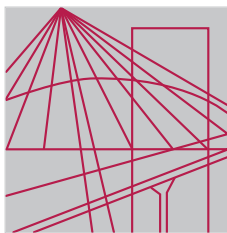
Wybrano 27 delegatów zachowując parytet branżowy, który był przyjęty we wszystkich czterech obwodach.

Wybraliśmy delegatów kompetentnych i odpowiedzialnych. Delegaci z naszego obwodu weszli w skład organów statutowych Izby i Komisji pozastatutowych. Delegaci ŚOIIB na Zjazd Okręgowy reprezentowali wszystkie branże budowlane. W składzie Prezydium Rady ŚOIIB I kadencji zasiedli między innymi przewodniczący czterech śląskich oddziałów PZITB, prezesi SEP z Bielska-Białej i Częstochowy, prezes PZITS z Katowic.

Patrząc na tamten czas, po 10 latach funkcjonowania ŚOIIB, z satysfakcją można powiedzieć, że sprostaliśmy problemom merytorycznym i organizacyjnym.

Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa funkcjonuje, obchodzi Jubileusz 10-lecia i ma się dobrze.

WSPOMNIENIA...

WALDEMAR SZLEPER

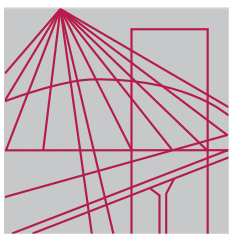
Wiceprzewodniczący Rady ŚIOIIB w I, II i III kadencji
Opiekun Placówki Terenowej w Częstochowie w I, II i III kadencji
Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej PIIB

W połowie lat 90. ubiegłego stulecia wraz z kolegami: Andrzejem B. Nowakowskim – ówczesnym przewodniczącym Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, Bronisławem Wośkiem z oddziału PZITB we Wrocławiu i innymi – a ja jako członek prezydium PZITB – zaczęliśmy tworzyć pierwsze zarysy przyszłej ustawy o samorządzie zawodowym. Rozmawialiśmy w tej sprawie z przedstawicielami innych stowarzyszeń naukowo-technicznych, których członkowie mieli do czynienia z branżami budownictwa. Początki naszej działalności były bardzo trudne, o tym wspominali również inni koledzy.

W województwie śląskim, ze względu na dobrą współpracę PZITB i innych stowarzyszeń naukowo-technicznych w oddziałach w Bielsku-Białej, Częstochowie, Gliwicach i w Katowicach – od początku byliśmy wszyscy za stworzeniem jednej silnej okręgowej Izby. Że nam się to udało – można ocenić czytając tę monografię.

By zapewnić dobrą obsługę przyszłym członkom, na naszym założycielskim I Zjeździe ŚIOIIB, podjęliśmy uchwałę o powołaniu Delegatur w Bielsku-Białej i w Częstochowie oraz Punktu Konsultacyjnego w Gliwicach. Ponadto, aby zaspokoić lokalne ambicje oraz zjednoczyć nasze środowisko – na I Zjeździe Krajowym PIIB – to również wypłynęło ze śląskiej inicjatywy – zatwierdziliśmy regulamin okręgowych rad Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, w którym znalazły się zapisy umożliwiające powoływanie delegatur.

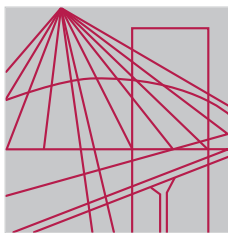
WSPOMNIENIA...

Delegatury przekształcono w późniejszym terminie na placówki terenowe. Uchwałą Rady ŚIOIIB w Katowicach zostałem powołany do utworzenia i kierowania Delegaturą w Częstochowie, dziś po zmianach Placówką Terenową w Częstochowie i pełnię funkcję opiekuna tej placówki do dzisiaj.

W 2001 roku zaczęliśmy przyjmować pierwsze deklaracje przynależności do tworzonej Izby, następnie weryfikował je specjalnie powołany zespół. Ponadto stworzyliśmy szczegółową bazę danych o naszych członkach – była to ogromna praca. Wybory delegatów na I Zjazd Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z Obwodu nr 2 w Częstochowie odbyły się 15 kwietnia 2002 roku w Hali Polonia Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Częstochowie. Do prezydium obrad wybrano mnie na przewodniczącego obrad (PZITB), a na funkcje wiceprzewodniczących wybrano: Dorotę Przybyłę (SITK) i Władysława Cyzę (SITWM), sekretarzem wybrano Zenona Panicza (SEP). Z ramienia Zespołu Organizacyjnego ŚIOIIB udział w spotkaniu wziął Stefan Czarniecki. Wybrano 33 delegatów proporcjonalnie według klucza przynależności branżowej. Do dzisiaj członkowie z obwodu nr 2 w Częstochowie wykazują się dużym zainteresowaniem i zaangażowaniem w pracę ŚIOIIB, co potwierdzało się zawsze jedną z największych frekwencji na zebraniach przedwyborczych, przedzjazdowych i wyborczych na zjazdy Okręgowe, zawsze aktywnie uczestniczyli w tych spotkaniach, aktywnie pracują w organach i komisjach ŚIOIIB.

Myślę, że warto w tym miejscu przede wszystkim podziękować członkom zaangażowanym w tworzenie samorządu zawodowego za ogrom pracy, który włożyli w weryfikację i stworzenie bazy danych oraz za pracę przy organizacji zebrań wyborczych i w komisjach zjazdowych.

WSPOMNIENIA...

RUDOLF MOKROSZ

Wiceprzewodniczący Rady ŚOIIB w I i II kadencji
Opiekun Placówki Terenowej w Gliwicach w I i II kadencji
Członek Rady ŚOIIB w III kadencji

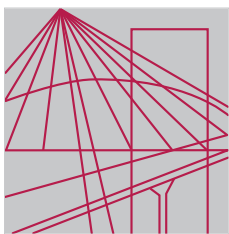

Przed powstaniem Izby inżynierów budownictwa sytuacja była taka: istniały duże branżowe biura projektów zatrudniające po kilkaset osób, które miały duże zespoły sprawdzające. Projektanci, którzy w tych biurach pracowali nie ponosili bezpośredniej odpowiedzialności zawodowej za to, co robią. Za to odpowiadał zespół sprawdzający i biuro jako takie. I to samo było w wykonawstwie. Istniały bardzo duże przedsiębiorstwa wykonawcze. Tam też za efekty pracy odpowiedzialność ponosiło przedsiębiorstwo. Na fali przemian to wszystko padło. Zaczęły powstawać małe biura projektów i niewielkie firmy wykonawcze. Dużo ludzi zaczęło pracować na własny rachunek, zakładali własne firmy. Trzeba było na nowo uregulować sprawę odpowiedzialności zawodowej.

Do tego potrzebna była odpowiednia organizacja. Powstał pomysł, aby odkurzyć starą jeszcze przedwojenną ideę powołania izby inżynierów budownictwa. Ale trzeba ją było przystosować do współczesności. Prace trwały przez całe lata 90. W końcu tamtej dekady ustawa przeszła przez Sejm. Dopiero wtedy można było przystąpić do organizacji Izby.

Gdy ustawa została uchwalona dużo mówiło się, że rząd sfinalizuje powstanie izb, ale w końcu nic z tego nie wyszło. Myśmy, wszyscy inżynierowie i technicy, własnym sumptem zorganizowali tę Izbę.

Powołaliśmy komitet organizacyjny złożony z przewodniczących wszystkich stowarzyszeń naukowo-technicznych działają-

WSPOMNIENIA...

cych w obszarze budownictwa. Przewodniczącym komitetu został Andrzej Nowak (PZITB). Bardzo aktywną rolę pełnił Zbigniew Matuszyk (PZITS). Przyjęliśmy zasadę, że wszystkie organizacje techniczne działają wspólnie. Rolę organizatora Izby wzięły na siebie 4 oddziały PZITB (Katowice, Gliwice, Bielsko-Biała i Częstochowa).

W 2001 r. zaczęliśmy przyjmować deklaracje i wpisowe (50 zł). Było dużo problemów, dlatego, że już po przejściu ustawy przez Sejm, gdy już zaczęliśmy akcję zbierania deklaracji pojawili się oponenci i co ciekawe, jednym z takich oponentów był poseł z Gliwic, który do mnie przyjeżdżał, żeby odwołać to, co on tam w Warszawie uchwalił. Na początku nawet pani Blida, ówczesny minister budownictwa, była przeciwna Izbie – takie to były czasy.

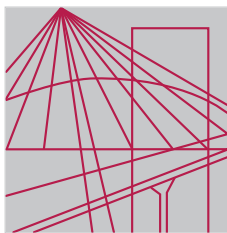
Jednak, gdy w końcu zakończyliśmy akcję zbierania deklaracji, okazało się, że z rejonu Gliwic i Rybnika było ponad 2000 chętnych do wstąpienia do Izby, a w całym województwie śląskim – około 8000.

Potem te deklaracje trzeba było komisyjnie przejrzeć, co było gigantyczną robotą, bo każdą należało wziąć do ręki, przeczytać, sprawdzić czy jest wiarygodna, bo były szczegółowe wymagania dotyczące kryteriów i trzeba było te wymagania spełnić, aby móc zapisać się do Izby. Zespół, który sprawdzał te wszystkie deklaracje składał się z 4 osób. Ze strony PZITB to był Zbigniew Dzierżewicz i ja – jako przewodniczący oddziału gliwickiego, SEP reprezentował Tadeusz Lipiński, PZITS – Bolesław Jurkiewicz. Myśmy we czwórkę te ponad 2000 deklaracji przejrzyli i tylko parę było wątpliwych.

Teraz trzeba było pomyśleć o zorganizowaniu wyborów władz Izby. Pojawił się problem organizacyjny; jak sprawnie przeprowadzić te wybory. Postanowiliśmy podzielić województwo na 4 okręgi wyborcze (Katowice, Gliwice, Bielsko-Biała i Częstochowa). Ustaliliśmy, że wybory będą dwustopniowe: że wybierzemy delegatów na zjazd wojewódzki, który dopiero wyłoni władze Izby.

Ale i w okręgach wyborczych były problemy ze znalezieniem sali dla tak dużej liczby wyborców. W Gliwicach nie było takiej sali. Wynajęliśmy więc Dom Muzyki i Tańca w Zabrze. Miałem zaszczyt prowadzić to zebranie.

WSPOMNIENIA...

Umówiliśmy się, że delegaci będą wybierani w liczbie proporcjonalnej do poszczególnych branż. Inżynierów i techników budownictwa było najwięcej, stanowili trzon Izby, potem mieliśmy inżynierów sanitarnych ok 1/3 członków, później elektryków 1/6 i w końcu śladowe ilości pozostałych.

Po wyborach zaczęła się normalna praca. To wszystko było oczywiście robione w marszu. Siedziby udzielił nam katowicki NOT i ta siedziba się później rozrastała, zagospodarowaliśmy budynek przyległy do NOT-u, najpierw część, potem całość.

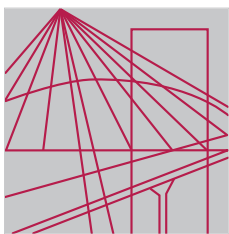
Przed wszystkim jako Izba przejęliśmy od wojewody egzaminy na uprawnienia budowlane. Urząd nam to przekazał bez żadnych środków, własnym sumptem myśmy tę sprawę rozkręcili. Odbyły się pierwsze egzaminy.

Potem była już normalna mrówcza robota.

Zaczęliśmy robić szkolenia. Uznaliśmy, że doskonalenie zawodowe członków jest najważniejszą sprawą, którą Izba powinna popierać i rozwijać. Przyjęliśmy taką zasadę, która nigdzie w Polsce się nie przyjęła, że szkolenia będą prowadzić stowarzyszenia naukowo-techniczne, a Izba będzie je tylko finansować. Dla członków Izby szkolenia były bezpłatne. Uznaliśmy, że stowarzyszenia wiedzą najlepiej, co ludziom potrzeba. I rzeczywiście sprawa bardzo ładnie zaskoczyła. Wszystkie stowarzyszenia zaczęły robić szkolenia. Bardzo dużo ludzi przez te szkolenia przeszło. Pod koniec II kadencji było to już 7 tysięcy uczestników w ciągu roku. Izba dokładała się do tego w tym sensie, że na stronie internetowej Izby i w Informatorze publikowaliśmy terminarz szkoleń. Byliśmy i jesteśmy nadal ewenementem w skali kraju.

Za bardzo ważne uznaliśmy czytelnictwo prasy technicznej. Przyjęliśmy zasadę, że każdy członek izby może bezpłatnie zaprenumerować sobie jedno czasopismo techniczne wybrane z listy 17 najbardziej poczytnych. Z końcem II kadencji liczba prenumeratorów przekroczyła 7000. Była najwyższa w kraju. Idąc z postępem, 4 lata temu zainicjowaliśmy elektroniczną prenumeratę czasopism. Tylko „Przegląd Budowlany” podjął tę inicjatywę.

Gdy Izba okrzepła zaczęliśmy myśleć o atrakcjach dla członków Izby, przede wszystkim były to wycieczki i imprezy sportowe.

WSPOMNIENIA...

W Gliwicach to się nie udało, ale w Bielsku „zaskoczyło” świetnie, a później również w Częstochowie.

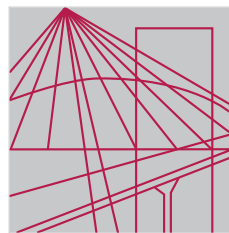
Ważnym zagadnieniem był dostęp do norm technicznych. Zakupiliśmy program INTEGRAM, ale okazało się, że mało ludzi z niego korzysta, a kosztuje to bardzo dużo.

Potem zakupiliśmy program Serwis budowlany, ale nie obejmuje on norm europejskich, co jest jego dużą wadą. Teraz toczą się w tej sprawie rozmowy na szczeblu krajowym, bo to przekracza możliwości jednej Izby i musi być załatwione centralnie.

Sumując, trzeba stwierdzić, że Izba jest uformowana, okrzepła, wchodzi w dorosłość.

I KADENCJA 2002 – 2006

ZAŁOŻYCIELSKI ZJAZD ŚIOIIB

Polska Izba Inżynierów Budownictwa została powołana mocą ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów z dnia 15 grudnia 2000 r.

W całej Polsce odbyły się wybory delegatów na Okręgowe Zjazdy – przedstawiciele środowiska inżynierskiego branży budowlanej.

Założycielski Zjazd Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa (ŚIOIIB) odbył się w Katowicach 17 czerwca 2002 r. w Pawilonie Konferencyjnym Międzynarodowych Targów Katowickich.

Na Zjeździe wybrano: trzydziestoosobową Radę ŚIOIIB, której przewodniczącym został mgr inż. Stefan Czarniecki, siedmioosobową Okręgową Komisję Rewizyjną, dziewięcioosobową Okręgową Komisję Kwalifikacyjną, trzynastoosobowy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i pięciu jego zastępców oraz dwudziestu dwóch delegatów na Zjazd Krajowe Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa (PIIB).

Pierwszą kadencję wypełniły głównie sprawy organizacyjne związane z powstaniem Izby i zapewnieniem jej prawidłowego funkcjonowania w różnych obszarach działań.

Powołano Biuro ŚIOIIB w Katowicach oraz biura w terenie: w Bielsku-Białej, Częstochowie i Gliwicach.

I KADENCJA 2002 – 2006

PREZYDIUM RADY ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Stefan CZARNIECKI
Przewodniczący Rady ŚOIIB

Andrzej NOWAK
I Wiceprzewodniczący
Rady ŚOIIB

Józef KLUSKA
Wiceprzewodniczący
Rady ŚOIIB

Janusz KOZULA
Wiceprzewodniczący
Rady ŚOIIB

Zbigniew MATUSZYK
Wiceprzewodniczący
Rady ŚOIIB

Rudolf MOKROSZ
Wiceprzewodniczący
Rady ŚOIIB

Waldemar SZLEPER
Wiceprzewodniczący
Rady ŚOIIB

Jerzy GRZESIK
Sekretarz Rady ŚOIIB

Krzysztof KOLONKO
Skarbnik ŚOIIB

**Barbara TWARDOSZ-
MICHNIEWSKA**
Z-ca Sekretarza Rady ŚOIIB

Zenon PANICZ
Z-ca Skarbnika ŚOIIB

Janusz KRASNOWSKI
Członek Prezydium Rady
ŚOIIB

PRZEWODNICZĄCY ORGANÓW ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Krzysztof CIESIŃSKI
Przewodniczący Okręgowego
Sądu Dyscyplinarnego
ŚOIIB

Jerzy DZIERŻEWICZ
Rzecznik Odpowiedzialności
Zawodowej ŚOIIB

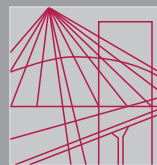

Zbigniew DZIERŻEWICZ
Przewodniczący Okręgowej
Komisji Kwalifikacyjnej
ŚOIIB

Tadeusz MIKA
Przewodniczący Okręgowej
Komisji Rewizyjnej
ŚOIIB

CZŁONKOWIE RADY ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Władysław
BALL

Adam
BIEGAŃSKI

Ewa
DWORSKA

Bolesław
GRABARZ

James
JURCZYK

Urszula
KALLIK

Roman
KARWOWSKI

Stanisław
KLAJNOWSKI

Henryk
KRAUSE

Krzysztof
MICHTA

Jan
NIESYT

Henryk
NOWAK

Elżbieta
NOWICKA-SŁOWIK

Wiesław
SKIBIŃSKI

Aleksander
STĘPIEŃ

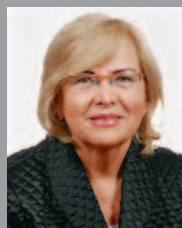
Sławomir
STOLARSKI

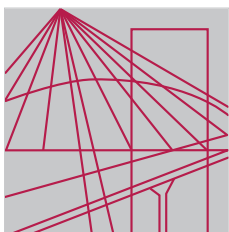
Piotr
WYRWAS

Zdzisław
ZAGÓRSKI

Czestawa BELLA
Z-ca Członka Rady
ŚIOIIB

I KADENCJA 2002 – 2006

OKRĘGOWA KOMISJA REWIZYJNA ŚOIIB

Okręgowa Komisja Rewizyjna została wybrana na I Zjeździe Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa 17 czerwca 2002 r. W wyborach bezpośrednich, przewodniczącym został Tadeusz Mika.

Opracowano wzór kontroli poszczególnych organów, który został uznany przez Krajową Komisję Rewizyjną PIIB za wzorcowy i uzyskał akceptację do ewentualnego stosowania w innych komisjach okręgowych izb.

Zespoły kontrolne Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚOIIB w okresie I kadencji, od 2003 r. do 28 lutego 2006 r. przeprowadziły 29 kontroli.

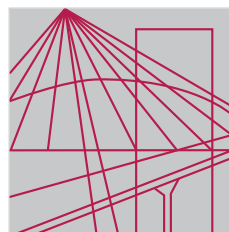

Szkolenie Krajowej Komisji Rewizyjnej w Krakowie w 2005 roku

I KADENCJA 2002 – 2006

OKRĘGOWA

KOMISJA KWALIFIKACYJNA ŚOIIB

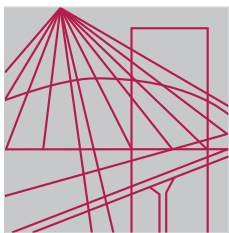

W okresie organizacji izb okręgowych i Izby Krajowej skutecznie przejęto od wojewodów prowadzenie egzaminów na uprawnienia budowlane i ujednolicono zakres, tematykę oraz terminy przeprowadzania egzaminów w całym kraju. W efekcie, władze państwowe przekazały Izbie prawo do nadawania uprawnień w 9 specjalnościach. W ŚOIIB te bardzo ważne zadania zaczęła wykonywać Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna, pod przewodnictwem Zbigniewa Dzierżewicza.

Ilość wydanych decyzji w I Kadencji ŚOIIB wg specjalności								
Lp.	Specjalność	I/03	II/03	I/04	II/04	I/05	II/05	I/06
1	Architektoniczna	4	2	4	–	5	1	4
2	Konstrukcyjno-budowlana	29	69	90	60	97	70	103
3	Drogowa	–	5	31	15	26	26	28
4	Mostowa	–	8	11	7	8	9	15
5	Instalacyjno-sanitarna	19	19	38	31	43	46	41
6	Instalacyjno-elektryczna	14	23	35	23	29	31	21
7	Telekomunikacyjna	–	–	–	–	1	3	3
8	Kolejowa	–	–	–	–	7	10	2
9	Wyburzeniowa	–	–	–	–	–	–	–
Razem		66	126	209	136	216	196	217

23.01.2006 r. Wręczenie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych

I KADENCJA 2002 – 2006

OKRĘGOWY RZECZNIK

ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ ŚIOIIB

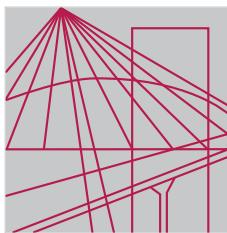
Zespół Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w I kadencji liczył 6 osób, w tym jedna z osób była nieaktywna – zrezygnowała z pełnienia funkcji.

Rozpatrywano w tym okresie sprawy związane z odpowiedzialnością zawodową. Dotyczyły one:

- wadliwego, niezgodnego z projektami i warunkami pozwolenia na budowę, wykonania robót budowlano-instalacyjnych oraz związanego z tym nieprawidłowego i niesumiennego wykonywania swoich obowiązków przez osoby pełniące samodzielne funkcje techniczne na budowie – projektanta, inspektora nadzoru, kierownika budowy,
- wykonywania projektów lub prowadzenia robót budowlanych bez posiadania odpowiednich uprawnień budowlanych,

LP.	WYSZCZEGÓLNIENIE	ILOŚĆ SPRAW			
		2003	2004	2005	OGÓŁEM
1	Ilość spraw, które wpłynęły do ROZ	18	33	46	97
2	Sprawy dot. odpowiedzialności zawodowej	11	28	38	77
3	Sprawy dot. odpowiedzialności dyscyplinarnej	0	0	5	5
4	Sprawy poza kompetencją Izby	3	3	3	9
5	Ilość wszczętych postępowań	11	28	31	70
6	Ilość nie wszczętych postępowań	4	2	9	15
7	Ilość zawieszonych postępowań	0	3	2	5
8	Ilość spraw pozostawionych bez rozpoznania – do wiadomości	0	6	3	9
9	Ilość spraw przekazanych do KROZ PIIB (lub PINB)	(2)	2	1	5
10	Ilość umorzonych postępowań przez ROZ	1	5	12	18
11	Ilość spraw przekazanych do OSD	7	5	3	15
12	Ilość odwołań/zażaleń	0	0	4	4

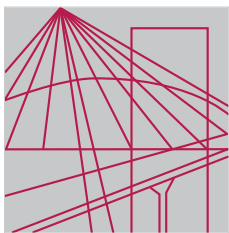
OKRĘGOWY RZECZNIK ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ ŚIOIIB

- sporządzenia przez rzeczoznawców nierzetelnych, nieobiektywnych „na zamówienie” opinii technicznej lub ekspertyzy.

Rozpatrywano również sprawy dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej:

- nieetycznej postawy rzeczoznawców wobec innych członków Izby,
- fałszowania dyplomów ukończenia szkół wyższych i średnich oraz zaświadczeń o przynależności do Izby,
- pełnienia samodzielnych funkcji w budownictwie bez przynależności do Izby.

I KADENCJA 2002 – 2006

OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY ŚIOIIB

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (OSD) Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Katowicach został wybrany na I Zjeździe ŚIOIIB w dniu 17 czerwca 2002 r. i pracował przez całą kadencję w niezmienionym składzie.

W roku 2003 odbyły się cztery posiedzenia plenarne całego składu OSD oraz zostały zorganizowane dwa szkolenia.

Do OSD wpłynęło pięć spraw, które rozpatrywano w trybie odpowiedzialności zawodowej. Zostało powołanych pięć trzyosobowych składów orzekających, każdy członek OSD brał udział w pracach sądu. Wszystkie sprawy zostały zakończone:

1. umorzono dwie sprawy,
2. orzeczono karę upomnienia w trzech sprawach.

W ramach odpowiedzialności dyscyplinarnej wpłynęła do OSD jedna sprawa, do której rozpatrzenia powołano jeden skład orzekający. Sprawę rozpatrzono w roku 2004 wydając orzeczenie o ukaraniu obwinionego karą upomnienia.

W roku 2004 odbyły się cztery posiedzenia plenarne całego składu OSD oraz zostało zorganizowane jedno szkolenie.

Do OSD wpłynęło pięć spraw, które rozpatrywano w trybie odpowiedzialności zawodowej. Zostało powołanych pięć trzyosobowych składów orzekających, każdy członek OSD brał udział w pracach sądu. Jedna sprawa została zwrócona do uzupełnienia do Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, po uzupełnieniu dokumentów sprawa została umorzona przez OROZ. Wszystkie sprawy zostały zakończone:

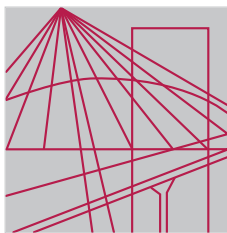
1. orzeczono karę upomnienia w trzech sprawach,
2. orzeczono zakaz wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie na dwa lata z obowiązkiem złożenia ponownego egzaminu do 31.12.2007 r. – w jednej sprawie,
3. umorzono postępowanie w jednej sprawie.

Dwie decyzje administracyjne były ostateczne na koniec roku, w dwóch sprawach toczyły się postępowania odwoławcze w drugiej instancji.

W sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej nie wpłynęła do OSD żadna sprawa.

W roku 2005 odbyły się cztery posiedzenia plenarne całego składu OSD, członkowie OSD wzięli udział w dwóch szkole-

OKRĘGOWY SĄD DISCYPLINARNY ŚOIIB

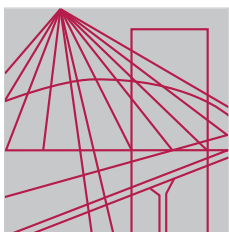
niach – w marcu organizowanym przez OSD ŚOIIB, w czerwcu organizowanym przez OSD Małopolskiej OIIB.

Do OSD wpłynęło sześć spraw, które rozpatrywano w trybie odpowiedzialności zawodowej. Dwie sprawy z roku 2004, po uchyleniu decyzji pierwszej instancji – wróciły do ponownego rozpatrzenia. Łącznie rozpatrywano osiem spraw. W roku 2005 zostało powołanych osiem trzyosobowych składów orzekających, każdy członek OSD brał udział w pracach sądu. W sprawach rozpatrywanych w trybie odpowiedzialności zawodowej zostały zakończone umorzeniem postępowania w trzech sprawach – decyzje ostateczne. Pięć spraw zwrócono do OROZ celem uzupełnienia, w tym dwie sprawy z roku 2004, po uchyleniu decyzji pierwszej instancji. Odbyła się również jedna sprawa administracyjna w sprawie zatarcia kary upomnienia. Wszystkie wydane decyzje były ostateczne.

W ramach odpowiedzialności dyscyplinarnej wpłynęła jedna sprawa, która została zwrócona do OROZ.

Większość spraw umorzonych oraz zwróconych do OROZ była przedawniona.

Do dnia 15 marca 2006 r. wpłynęło sześć spraw w trybie odpowiedzialności zawodowej, do których zostało powołanych sześć składów orzekających. W ramach odpowiedzialności dyscyplinarnej wpłynęła jedna sprawa.

I KADENCJA 2002 – 2006

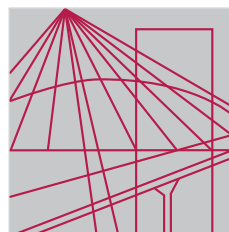
■ 26.04.2003 r. II Zjazd Sprawozdawczy ŚIOIIB

■ 19.09.2003 r. Posiedzenie Prezydium Rady ŚIOIIB

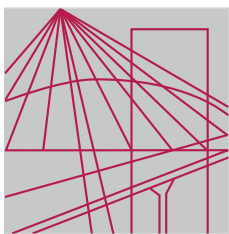

I KADENCJA 2002 – 2006

18.12.2003 r. Posiedzenie Prezydium Rady ŚOIIB

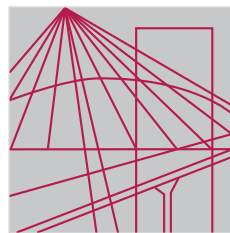
I KADENCJA 2002 – 2006

17.04.2004 r. III Zjazd Sprawozdawczy ŚOIIB

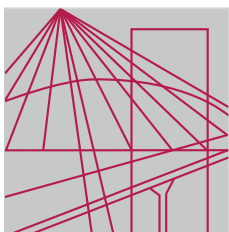

I KADENCJA 2002 – 2006

■ 18-19.06.2004 r. III Krajowy Zjazd Sprawozdawczy PIIB

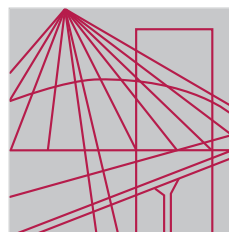
I KADENCJA 2002 – 2006

- 18.09.2004 r. Podpisanie umowy dotyczącej ubezpieczenia członków ŚOIIB od NNW z FineLife. Od tego dnia każdy członek w ramach opłacanej składki został ubezpieczony od następstw nieszczęśliwych wypadków jego i małżonka. ŚOIIB była jedną z pierwszych Izb, która wprowadziła to ubezpieczenie.

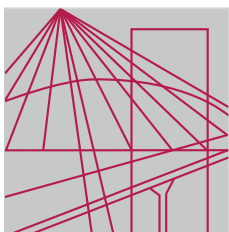

I KADENCJA 2002 – 2006

■ 2004 r. Jedno z posiedzeń Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ŚOIIB w I kadencji

I KADENCJA 2002 – 2006

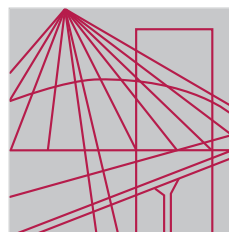
07.10.2004 r. Posiedzenie Prezydium Rady ŚOIIB

14.01.2005 r. Wręczanie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych

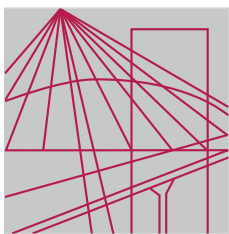

I KADENCJA 2002 – 2006

■ 16.04.2005 r. IV Zjazd Sprawozdawczy ŚOIIB

I KADENCJA 2002 – 2006

■ 17-18.06.2005 r. IV Krajowy Zjazd Sprawozdawczy PIIB

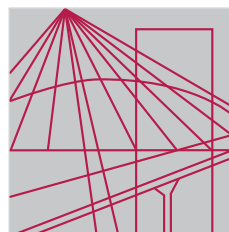
■ 01.07.2005 r. Posiedzenie Rady ŚOIIB w Częstochowie

■ 01.07.2005 r. Podpisanie porozumienia o współpracy w organizacji szkoleń z Polskim Centrum Promocji Miedzi

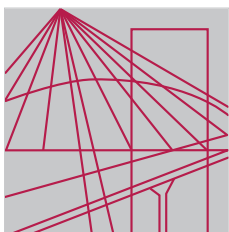

I KADENCJA 2002 – 2006

■ 04.09.2005 r. Szkolenie członków Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej i Okręgowych Komisji Kwalifikacyjnych w Krakowie

I KADENCJA 2002 – 2006

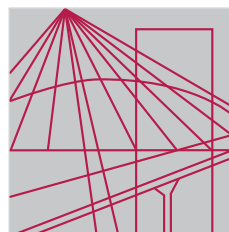
- 10.11.2005 r. Szkolenie członków Okręgowej Komisji Rewizyjnej, zwiedzanie klasztoru na Świętej Katarzynie

- 19.11.2005 r. Zebranie wyborcze (Rybnik)

I KADENCJA 2002 – 2006

- 23.11.2005 r. Szkolenie członków Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego i Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej

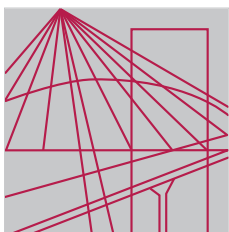

- 26.11.2005 r. Zebranie wyborcze (Sosnowiec)

- 06.12.2005 r. Egzaminy na uprawnienia budowlane

I KADENCJA 2002 – 2006

10.12.2005 r. Zebranie wyborcze (Bielsko-Biała)

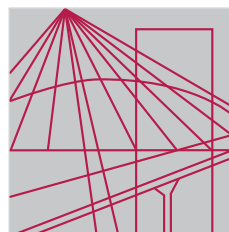
12.12.2005 r. Zebranie wyborcze (Częstochowa)

15.12.2005 r. Posiedzenie Rady ŚOIIB

I KADENCJA 2002 – 2006

■ 14.01.2006 r. Zebranie wyborcze (Katowice)

■ 21.01.2006 r. Zebranie wyborcze (Gliwice)

■ 27.01.2006 r. Wyjazdowe posiedzenie Rady ŚOIIB w Międzybrodziu

